

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

Facultat d'Empresa i Comunicació

LA COMUNICACIÓ I L'ESPORT ADAPTAT PER A PERSONES AMB MOBILITAT REDUÏDA A CATALUNYA

David Jofre Riera

4rt curs: Grau en Periodisme

Tutor del TFG: Jordi Serrat

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 18 de maig del 2023

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	4
2. OBJECTIUS	5
3. HIPÒTESI	5
4. METODOLOGIA.....	6
4.1 Buidatge documental i anàlisi de continguts	6
4.2 Observació participant	9
4.3 Entrevistes semi-estructurades.....	9
4.4 Qüestions ètiques	10
5. ESPORT ADAPTAT. COMUNICACIÓ I PERIODISME.....	10
5.1 Consideracions generals	10
5.1.1 Esport adaptat. Història.....	10
5.1.2 Esport adaptat. Disciplines i clubs. Radiografia del sector a Catalunya.....	14
5.1.3 Esport adaptat. Regles.....	18
5.2 Esport adaptat als mitjans de comunicació i inclusió.....	20
5.2.1 Avantatges psíquics i psicològics/experiència personal.....	20
5.2.2 Guies d'estil.....	21
5.2.3 Les bases de l'accessibilitat.....	24
6. RESULTATS DE LA RECERCA	25
6.1 Anàlisi de continguts	25
6.1.1 Notícies relacionades amb els Jocs Paralímpics de Tòquio 2020.....	25
6.1.2 Tractament dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 en el mitjà especialitzat Diari de la Discapacitat	37
6.1.3 Notícies relacionades amb els Jocs Paralímpics de Rio de Janeiro 2016.....	40
6.1.4 Resultats	52
6.2 Comparativa del tractament dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 i de Rio 2016 als informatius de TV3 (Telenotícies Vespre).....	53
7. OBSERVACIÓ PARTICIPANT.....	53
7.1. Explicació de l'estudi de cas observat	53
7.1.1 Rehagirona – Bàsquet Girona	53
7.2 Quadern de camp de l'investigador	54
7.2.1 Diari sobre la opinió dels membres de l'equip Rehagirona – Bàsquet Girona sobre el tractament dels mitjans de comunicació sobre l'esport adaptat (a partir del febrer del 2023).....	54
7.3 Entrevistes.....	58

7.3.1 Anàlisi qualitativa de les respostes.....	62
8. CONCLUSIONS	65
9. BIBLIOGRAFIA i referències documentals	66
10. ANNEXOS	68
10.1 Entrevistes transcrites	68
10.2 Documents de consentiment informat	84

1. INTRODUCCIÓ

Aquest treball de grau es centra en la importància de l'esport en les persones amb discapacitat física i com aquest tema és tractat per els diversos mitjans de comunicació de l'actualitat. Des de fa ben pocs anys, aquest col·lectiu era menystingut per a la població en general. A mesura que ha anat passant el temps, hi ha hagut molts avenços, tot i que encara queda molt camí per recórrer.

De mica en mica, les persones amb mobilitat reduïda han anat sent més visibles i evolucionant en molts aspectes. Un d'ells és el tema que es tracta en aquest treball de fi de grau i que ens permetrà conèixer el recorregut de l'esport adaptat en el nostre territori i com ha aconseguit fer-se un lloc en la societat.

Com a persona que forma part d'aquest col·lectiu i que viu l'esport en primera persona, ja que soc jugador de bàsquet en cadira de rodes, m'agradaria apropar aquesta realitat a la resta de la població que n'és aliena i transmetre la meva experiència i la de persones del meu entorn que hi estan immerses. Per poder acotar la meva cerca, m'he centrat en el tractament que en fan i n'han fet els mitjans de comunicació, explicant en particular com han informat, per exemple, sobre la competició per a persones amb discapacitat física més important de tot el món: els Jocs Paralímpics.

Centrant-me en aquest últim aspecte, he volgut saber si hi ha hagut alguna millora respecte a donar a conèixer els últims jocs, els de Tòquio 2020, comparant les notícies que he trobat i el tractament realitzat a l'informatiu de TV3, el més important de Catalunya, amb els Jocs Paralímpics de Rio de Janeiro, de l'any 2016.

En aquest treball explicaré la història de l'esport adaptat a Catalunya i intentaré informar de tots els actors que hi prenen part, a més dels esports principals i les seves regles, adaptades a les persones amb mobilitat reduïda per aconseguir un nivell d'igualtat d'oportunitats per tots els jugadors i jugadores.

Una de les millors maneres d'acostar aquest món a la gent és donar a conèixer les experiències personals d'individus que viuen en primera persona aquesta pràctica. Gràcies a la realització de diverses entrevistes, coneixeré la visió d'esportistes, entrenadors, responsables d'entitats que vetllen per aquest grup social o experts en psicologia que tenen respecte a la realització de l'esport per a persones amb diversitat funcional física i com es veuen representades en els mitjans.

D'altra banda, com a estudiant de Periodisme, penso que tinc una oportunitat única per contribuir a la visibilitat del meu col·lectiu i donar protagonisme a un tema que té escàs protagonisme en els mitjans i en la població en general. Penso que en aquesta activitat professional és de vital importància donar veu i presència a col·lectius minoritaris que formen part, més o menys representada, de la nostra societat però que no són prou tinguts en compte.

Si amb aquest treball puc acostar aquesta realitat a persones que en són alienes i aconseguixo que en prenguin consciència i se'n faci ressò com un altre aspecte real de la nostra societat, amb naturalitat i sense prejudicis, em dono per satisfet i hauré complert part del meu objectiu.

2. OBJECTIUS

- a) Explorar i reflectir com els practicants de l'esport adaptat valoren (en positiu o en negatiu) el tractament periodístic que se'n fa.
- b) Acostar-se als protagonistes de l'esport adaptat per conèixer les necessitats per millorar la comunicació de les disciplines esportives que practiquen.
- c) Documentar els aspectes principals de la relació de l'esport adaptat amb els mitjans de comunicació al llarg de la història.
- d) Contribuir a fer recerca sobre comunicació i esport adaptat.

3. HIPÒTESI

La visibilitat de l'esport adaptat als mitjans de comunicació augmenta i es percep en positiu entre els esportistes, però es detecten punts millorables.

4. METODOLOGIA

La recerca plantejada abasta un camp molt ampli que cal delimitar. Per aquest motiu, el treball s'ha acotat de manera principal a Catalunya. És a dir, s'investiga com els esportistes catalans amb mobilitat reduïda que fan esport adaptat perceben la visibilitat que té aquesta modalitat en els mitjans de comunicació i a la societat en general.

S'han emprat tècniques quantitatives i qualitatives. En l'observació documental ens fixem en dos esdeveniments esportius d'impacte notable: els Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 i els de Rio de Janeiro de 2016. Tot i que les Olimpíades del 2020 van celebrar-se enmig de la pandèmia per la Covid, s'entén que la comparació és vàlida ja que en aquesta recerca no es vol mesurar l'afluència de públic als estadis ni tampoc interessa, aquí, cap dada de presencialitat. El que es mesura és la visibilitat als mitjans.

La tria de Tòquio i Rio de Janeiro per fer l'anàlisi de continguts tampoc no es contradueix amb la mirada catalana que té aquest treball. Cal fer notar que la voluntat de la investigació és fixar-se en la visibilitat que té l'esport de persones amb mobilitat reduïda a Catalunya. Com és obvi però, això no significa, en cap cas, que des del territori català els mitjans de comunicació no puguin informar de competicions que succeeixin lluny del marc geogràfic català i que els usuaris catalans d'aquest esport no estiguin interessats en les competicions internacionals.

Els instruments de recerca emprats són aquests:

4.1 Buidatge documental i anàlisi de continguts

La falta de recursos fa impossible un buidatge exhaustiu de totes les informacions publicades en els diversos mitjans de comunicació actuals que van portar a terme durant la realització dels passats Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 i de Rio de Janeiro 2016.

No es disposa de dades d'audiència fiables sobre el nombre de visualitzacions i lectures que van tenir les notícies publicades. Per això, s'ha optat per una anàlisi de continguts segmentada. En concret, s'ha definit una mostra a partir de la prioritització que n'ha fet l'algoritme de Google a l'ordinador personal.

Atès que aquest investigador és una persona que es desplaça amb cadira de rodes i practica esport adaptat, es considera que la tria no és arbitrària, ni aleatòria ni esbiaixada. Al contrari. Com que l'investigador està acostumat a consumir notícies del sector de la discapacitat física, Google ja coneix quines són les informacions que més poden interessar a la seva adreça IP, l'identificador que té la xarxa del dispositiu local.

Així doncs, la mostra s'ha establert introduint a Google les paraules claus “Jocs Paralímpics de Tòquio” i “Jocs Paralímpics de Rio”. Els 12 primers resultats referents a persones amb mobilitat reduïda que han sortit d'aquesta cerca han estat les peces escollides. D'altra banda, però, no s'ha realitzat aquest estudi en les informacions referents al mitjà especialitzat Diari de la Discapacitat, doncs totes les publicacions són bastant similars pel què fa als elements esmentats posteriorment. L'anàlisi d'aquests 24 textos ha seguit una metodologia quantitativa amb unes fitxes on s'han anotat les dades següents:

- Tipologia del mitjà
- Extensió del text
- Visibilitat audiovisual o interactiva

Dins dels tres grups definits, s'han establert una sèrie de categories. Cadascuna d'aquestes té una puntuació més alta o més baixa, segons quin sigui el nivell de visibilitat que porti implícit la pertinença a dins de cada conjunt. D'aquesta manera, s'intenta mesurar el nivell de visibilitat cada peça.

En la **tipologia del mitjà**, les categories i puntuacions fixades són aquestes:

- Premsa general o de masses. *4 punts*
- Premsa esportiva. *3 punts*
- Premsa especialitzada. *2 punts*
- Altres. *1 punt*

Es considera que si una informació es publica a la premsa professional generalista obté més prestigi, impacte i recorregut. Això fa que sigui susceptible de ser més visible per als interessats com aquest investigador i també a nivell general. Si es publica a la premsa esportiva, la visibilitat es redueix al grup del amants de l'esport i, en la premsa especialitzada, el conjunt de gent que pot tenir-hi interès es redueix més encara.

En l'**extensió de l'article**, les categories i puntuacions fixades són aquestes:

- Article de més de 30 línies. *4 punts*
- Article de 20 a 30 línies. *3 punts*
- Article de 10 a 20 línies. *2 punts*
- Article de menys de 10 línies. *1 punt*

Òbviament com més llarg i extens és el text, aquest es percep com a més atractiu i visible a la xarxa.

En la **visibilitat audiovisual o interactiva**, les categories i puntuacions fixades són aquestes:

- Incorpora quatre o més recursos afegits (fotos, vídeos, *links*, etc.). *4 punts*
- Incorpora tres recursos afegits (fotos, vídeos, *links*, etc.). *3 punts*
- Incorpora dos recursos afegits (fotos, vídeos, *links*, etc.). *2 punts*
- Incorpora un recurs afegit (fotos, vídeos, *links*, etc.). *1 punt*

Un cops llegits tots els articles s'ha fet la suma dels punts per comparar l'impacte dels articles dels Jocs de Tòquio amb els articles del Jocs de Rio. A més, s'ha escrit un petit resum de cadascun.

Per definir l'anàlisi de continguts s'han tingut en compte altres treballs precedents. El més significatiu és la tesi doctoral *Discapacidad y prensa escrita en España: análisis de contenido de dos diarios en 1978, 1995 y 2007* (Cuesta Suárez, 2013). Feta aquesta consulta i d'acord amb la direcció del TFG, s'ha optat per una metodologia que segueix els estàndards de les ciències socials més comunes però adaptada per a l'ocasió. El disseny de les fitxes respon, així doncs, a les especificitats del present treball.

Per enriquir més la recerca i donar més validesa als resultats, aquests s'han creuat amb una anàlisi qualitativa, que ha comparat el tractament que va fer TV3 dels dos jocs Paralímpics. En concret, s'ha confrontat el tractament periodístic que el *Telenotícies Vespre* de la televisió pública catalana va fer del dia d'obertura d'ambdós esdeveniments.

4.2 Observació participant

Una altra tècnica que es fa servir en aquesta recerca és l'observació participant. D'acord amb el paradigma sociològic descrit pels investigadors (Mendoza, Meléndez & Perez, 2023) es defensa que una bona manera d'estudiar un fenomen social s'aconsegueix formant part del grup d'estudi "o de les activitats dels seus protagonistes, amb la finalitat de participar de la seva experiència viscuda". Tot, amb l'objectiu de conèixer de prop com es comporta el grup.

Ja que aquest investigador té diversitat funcional física i és jugador de bàsquet en cadira de rodes, ha donat a conèixer en primera persona la seva experiència en el món de l'esport adaptat i els múltiples beneficis, tant a nivell psicològic com físic, que l'hi aporta la pràctica de l'exercici i la competició.

L'experiència pròpia és també una porta d'entrada a un club de bàsquet per observar des de dins com es percep el tractament que fa la premsa de l'esport adaptat.

Es tracta d'una tècnica etnogràfica que s'ha adaptat a l'ocasió tenint en compte la realitat que s'ha volgut estudiar. Durant el període comprès entre els mesos de febrer i abril de l'any 2023, aquest recercador va anar recollint dades durant els entrenaments del membres de l'equip Rebagirona – Bàsquet Girona sobre el tractament dels mitjans de comunicació sobre l'esport adaptat. D'aquí en va sortir un quadern de camp amb anotacions qualitatives sobre els comentaris dels jugadors, o les seves reaccions relacionades amb els objectius i la hipòtesi de la investigació.

4.3 Entrevistes semi-estructurades

S'ha optat pel model d'entrevista semiestructurada que busca un clima de confiança, de manera que "l'entrevistat se senti còmode i la interacció creada s'assembli més a una conversa que no pas a una entrevista formal" (Soriano, 2007: 248).

S'han realitzat diverses entrevistes a personalitats de l'esport adaptat català, com són jugadors de diferents esports, persones relacionades amb el món de la mobilitat reduïda, algun responsable d'entitats i federacions d'aquest àmbit, i personal especialitzat en psicologia per donar a conèixer la seva funció i experiència pel que fa en aquest tema. Per portar-ho a terme, s'ha contactat amb ells mitjançant les xarxes socials o telefònicament, i s'ha concertat una cita (tant de forma telemàtica com presencialment, depenent de la persona) per desenvolupar les idees.

4.4 Qüestions ètiques

A cada persona que se li ha realitzat l'entrevista se li ha demanat, mitjançant un document, que donés el seu consentiment per portar a terme aquesta tasca.

5. ESPORT ADAPTAT. COMUNICACIÓ I PERIODISME

5.1 Consideracions generals

En aquesta part teòrica del treball es resumeix el context bàsic que pot ajudar a entendre als no-iniciats quina és la importància de l'esport adaptat, quines disciplines comprèn, els seus reglaments i com estan organitzades.

5.1.1 Esport adaptat. Història

La història de l'esport adaptat a Catalunya neix a l'any 1958 quan la Diputació de Barcelona, sota el comandament de Joan Antoni Samaranch, va estrenar les Llars Mundet al territori de la Vall d'Hebron de Barcelona, amb l'objectiu d'albergar a infants i a joves que venien de la vella Casa de la Caritat.

En aquell moment, va aparèixer la figura del director d'esports del centre, el salesià Joan Palau, que intentant imitar la figura del doctor Ludwig Guttman, va voler promoure l'esport entre els habitants amb diversitat funcional de l'edifici, ja que molts tenien seqüeles referents a la poliomielitis, una malaltia comuna d'aquella època que provocava una paràlisi en algunes parts del cos. Per aquest motiu, va confeccionar un lloc en l'habitatge totalment preparat per a ells, el camp de Santa Rita, on podien fer diversos esports, com l'atletisme, la natació o el tennis de taula, coordinat per l'entrenador de natació Pere Cervera.

“Més enllà de la seva professió, Guttman encara avui és reconegut com el pare del moviment paralímpic. A partir de la dècada de 1940, quan s'exercia a l'hospital de Stoke Mandeville, al Regne Unit, va començar a promoure l'esport entre els seus pacients amb l'objectiu que recuperin la mobilitat, la coordinació i la resistència.”

TyC Sports, 3 de juliol de 2021 (recuperat el 7 de desembre de 2022).

A principis dels seixanta, també va realitzar un projecte semblant el doctor Ramon Sales Vázquez, director de Traumatologia de la Residència Francisco Franco, actualment coneguda com la Vall d'Hebron, incorporant el bàsquet en cadira de rodes com a ajuda pels interns amb alguna afectació a les cames, seguint l'exemple del món occidental.

En el mateix moment, els doctors Emili Isamat i Miquel Sarrias, de l'hospital de la "Asociación Nacional de Inválidos Civiles" (Hospital Institut Guttman en l'actualitat), van integrar la realització de diversos esports adaptats, com per exemple la natació, el bàsquet en cadira de rodes o la boccia per ajudar als usuaris del centre en la seva recuperació.

L'any 1963 va tenir lloc el primer certamen organitzat a nivell nacional a Catalunya. Es va titular com a *I Olimpiada de la Esperanza*, i es va portar a terme a la Universitat de Tarragona. Aquesta primera competició oficial va acollir a diversos esportistes amb diversitat funcional d'11 ciutats espanyoles. L'any següent, Reus va ser-ne l'organitzadora de la segona edició.

Però el gran punt d'inflexió de l'esport adaptat en el territori català i, consegüentment a nivell estatal, va ser la celebració dels Jocs Paralímpics de Barcelona l'any 1992, un esdeveniment on els atletes espanyols van demostrar al món que no hi havia barreres i van aconseguir molta notorietat i visibilitat arreu.

"Els Jocs Paralímpics del 92 van ser la demostració més gran de l'esport d'elit, i el Comitè Organitzador (COOB) va haver de posar estrictes quotes de participació i marques mínimes per evitar que la massiva participació d'esportistes discapacitats tragués credibilitat i nivell de competició als Jocs Paralímpics." (Paralímpicos, recuperat el 8 de desembre de 2022)

A la capital catalana, es van aplegar més de 3000 esportistes i 1000 representants de diversos equips de 82 països. Tots aquests van residir, durant els dies dels jocs, a la Vila Olímpica/Paralímpica, que va ser totalment adaptada per acollir a tothom. La cerimònia d'inauguració dels Jocs Paralímpics de Barcelona va tenir lloc a l'Estadi Olímpic de Montjuic, i van acudir-hi més de 65.000 persones.

Els diversos esports amb que va comptar els jocs van ser:

- Atletisme
- Bàsquet en cadira de rodes

- Boccia
- Ciclisme
- Esgrima
- Futbol-7
- Goalball
- Halterofília masculina
- Judo masculí
- Natació
- Tennis i tenis taula
- Tir amb arc i olímpic
- Voleibol assentat i de peu

Al llarg dels 12 dies que va durar l'esdeveniment, gairebé dos milions i mig de persones van anar a veure alguna de les 487 proves dels 15 esports del programa paralímpic, tenint com a gran novetat el tennis en cadira de rodes.

A més, a Barcelona es van superar 279 rècords mundials i es van concedir 431 medalles d'or. Per exemple, una competició que va aplegar un gran nombre d'espectadors va ser la final de la marató en cadira de rodes, que va comptar amb 65.000 persones de públic, coincidint amb la cerimònia de clausura a l'Estadi Olímpic.

Un aspecte en què va destacar aquests jocs respecte als anteriors van ser el gran nombre de persones voluntàries.

“La desinteressada col·laboració de 8000 persones va ser essencial per a la celebració dels Jocs de Barcelona’92.” (Paralímpicos, recuperat el 8 de desembre de 2022)

Una gran innovació que es va posar en funcionament per primera vegada en uns jocs paralímpics va ser la introducció de controls de dopatge als esportistes, realitzant-los sobre les pautes del COE (Comité Olímpico Español).

També es va implementar en aquests jocs una nova forma de categoritzar que va aconseguir ajuntar els atletes, segons la seva capacitat tant física com esportiva, per jugar a una determinada competició per tal d'incentivar la participació del màxim nombre d'esportistes possible en tots els esports.

Per tant, es van implementar les classificacions funcionals en l'atletisme, el bàsquet, l'esgrima, la natació, el tenis taula i el tir amb arc i olímpic.

Finalment, els Jocs Paralímpics de Barcelona van tenir una senyal pròpia de televisió, novetat que va permetre cedir les imatges dels diferents esports a les diverses cadenes de televisió de tot el món que cobrien l'esdeveniment i, d'aquesta manera, poder fer arribar les competicions a un nombre enorme de persones.

“Totes les informacions dels Jocs seguien el to habitual en la crònica esportiva de la jornada anterior. Només cal fer notar que en alguna ocasió el redactor es veia obligat a explicar el funcionament d'un determinat esport” (Amer, 2009: p. 187)

Espanya va competir en totes les disciplines amb un total de 299 persones (217 homes i 82 dones). Va obtenir 107 medalles, sent el cinquè país que més metalls va obtenir.

A partir d'aquest moment, l'esport per a persones amb diversitat funcional física ha anat evolucionant exponencialment en el nostre territori, i cada vegada més amb més freqüència, es disputen competicions esportives de tots les disciplines a Catalunya.

Precisament, l'òrgan encarregat d'organitzar tots els aspectes referents a l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda al territori català és la FCEDF (Federació Catalana de Persones amb Discapacitat Física). Fundada l'any 1969 per Joan Palau, i dirigida per Josep Giménez, està formada per esportistes federats, clubs i associacions, i es fan accions que estan en programes d'actuacions socials.

És una organització privada d'ús públic i d'interès civil i social. Té personalitat jurídica i capacitat de realitzar plenes per assolir les seves metes, sense ser lucratives.

“L'objectiu prioritari de la Federació és desenvolupar projectes i estratègies per treballar la normalització de les persones amb discapacitat física mitjançant l'esport.” (FCEDF, recuperat el 7 de desembre de 2022)

Organitza torneigs internacionals, estatals i nacionals en 14 esports adaptats, i busca sensibilitzar als mitjans de comunicació i a entitats públiques i privades per tal d'aconseguir més visibilitat i suport a les persones amb diversitat funcional física. També realitza activats per incorporar a les persones amb una disminució física a diversos àmbits com la rehabilitació o a la iniciació a diverses disciplines esportives.

En quant a l'esport adaptat en el territori català, hi ha un gran nombre de disciplines on hi prenen part molts esportistes amb diversitat funcional física. En concret, a Catalunya es practiquen totes aquestes, cadascuna d'elles adaptada per a persones amb mobilitat reduïda:

- Atletisme
- Ball Esportiu
- Bàsquet
- Boccia
- Esgrima
- Futbol
- Halterofília
- Hoquei
- Natació
- Pàdel
- Petanca
- Rugbi
- Eslàlom
- Tir olímpic
- Triatló
- Voleibol
- Waterpolo

Les més destacades que, segons dades de la FCEDF, tenen un major nombre de practicants a Catalunya són el bàsquet, la natació i l'hoquei. A continuació es farà, de cadascuna d'aquestes, una radiografia en el territori català, és a dir, l'explicació de les seves regles principals, els equips que hi ha i els seus esportistes principals.

5.1.2 Esport adaptat. Disciplines i clubs. Radiografia del sector a Catalunya

BÀSQUET EN CADIRA DE RODES

És una de les disciplines esportives per a persones amb mobilitat reduïda més importants.

La seva història es remunta quan es va començar a practicar per ajudar als soldats dels Estats Units ferits a recuperar-se en el transcurs de la II Guerra Mundial. Seguidament, va començar a fer-se conegut a tot arreu, i actualment es juga a més de 80 països.

El bàsquet en cadira de rodes va arribar a l'estat espanyol mitjançant el català Marcelo Tubella, que va tenir un accident del qual va ser tractat a l'hospital d'Stoke Mandeville, on es va iniciar la pràctica del bàsquet adaptat a Europa. Quan Tubella va tornar a Catalunya cap a principis dels anys 60, va crear el primer equip a Espanya, anomenat "Ruedas Azules", i jugaven partits entre ells per promocionar l'esport.

Seguidament, va anar visitant diverses institucions públiques i hospitals per explicar el seu projecte. Gràcies a això, va aconseguir proporcionar unes cadires especials per jugar a bàsquet (*Everest and Jennings*) als seus jugadors. Els entrenaments es realitzaven a la pista exterior del "picadero" de Barcelona i eren dirigits pels germans Martínez, jugadors importants de bàsquet d'aquell moment.

Actualment, al territori català hi ha un total de 10 equips. En aquests moments, el més important és el Joventut BCR, l'equip de bàsquet en cadira de rodes del Club Joventut de Badalona, que milita a la Divisió d'Honor de la Liga BSR, la primera divisió del bàsquet en cadira de rodes a nivell estatal. Seguidament, trobem l'UNES Barça, l'equip format per la Unió Esportiva Sant Feliu i la fundació del F.C. Barcelona, que es troba a la Primera Divisió (la segona categoria espanyola).

Finalment, els altres equips que disputen la Liga BSR, concretament la Segona Divisió (tercera categoria espanyola), són el C.E. Costa Daurada de Reus, el BCR CEM L'Hospitalet-AFANIAD Vinaròs i el Rehgirona-Bàsquet Girona.

A nivell català, la FCEDF organitza cada any la Lliga Catalana, on prenen part la majoria d'aquests equips. En els últims anys, s'ha hagut de dividir en dos nivells, concretament en la Lliga Catalana de Nivell 1 i en la de Nivell 2, per la formació de nous equips i per la diferència de qualitat entre ells. Així doncs, la Lliga Catalana de Nivell 1 està formada pel equips que competeixen a la Liga BSR (exceptuant el Joventut BCR) i en la de Nivell 2 trobem la resta d'equips del territori català, que són el Comkedem de Barcelona, el C.B. Pardiniyes de Lleida, el Màsters FCEDF de Badalona, el C.B. Roser de Barcelona i el C.B. Granollers, a més de l'equip B del C.E. Costa Daurada. Com a novetat, aquest any també la disputen l'Azul Marino ASNINO Binissalem de Mallorca i el BAMESAD de Vinaròs.

A més, la FCEDF també organitza cada any la Copa Catalana de bàsquet en cadira de rodes, que es troba enquadrada a dins del programa dels Jocs Catalans, una jornada anual on es porten a terme competicions o exhibicions dels diversos esports adaptats que coordina la federació. Així mateix, es disputa anualment la Supercopa Catalana, que enfronta el campió de lliga contra el campió de copa en un sol partit a Sant Julià de Vilatorrada.

A nivell de seleccions, impulsa la participació de la Selecció Catalana sub-18 i sub-22 al campionat que cadascuna d'elles competeix anualment contra altres seleccions de comunitats autònomes de l'estat espanyol o bé contra algun equip. També organitza el Torneig Ciutat de Barcelona, on competeix la Selecció Catalana Absoluta. Aquesta competició, que es disputa cada any al pavelló Espanya Industrial de Barcelona, Catalunya competeix en format de tots contra tots amb tres clubs o seleccions internacionals.

A nivell de personalitats, és cert que Catalunya no té tants noms reconeguts com altres comunitats autònomes, però sí que actualment compta amb jugadors importants que han aconseguit marxar del territori català per dedicar-se gairebé professionalment a jugar a aquest esport. Aquests són Óscar Onrubia, jugador de l'AMIAB Albacete (actual campió de Divisió d'Honor i d'Europa), Jordi Ruiz, jugador del Thuringia Bulls alemany i Biel Carbó, de l'UCAM Murcia BSR, equip de Divisió d'Honor.

Pel que fa als entrenadors, n'hi ha uns quants a Catalunya, però el més reconegut és Óscar Trigo, actual responsable de l'UNES Barça i preparador de la Selecció Espanyola absoluta en tres etapes diferents. Actualment, és el màxim responsable de la Selecció Portuguesa absoluta.

NATACIÓ PER A PERSONES AMB MOBILITAT REDUÏDA

Aquest esport, juntament amb el bàsquet en cadira de rodes, és el que té més participants arreu del món. En concret, la natació és un esport paralímpic des dels primers jocs, els de Roma al 1960. Ja des del seu començament, es va fer servir un sistema de puntuació de 5 punts, anant de 1 com a menys discapacitat fins a 5 a més afectació.

Fins als Jocs de 1984, només podien participar esportistes amb paràlisi i amputacions, tot i que també podien prendre-hi part nedadors amb discapacitat visual. Des del 1994, el Comitè Paralímpic Internacional (IPC) gestiona el Campionat Mundial de Natació Paralímpica i, a partir del 2009, el Mundial de Natació Paralímpica, només per una llargada de 25 metres.

A Catalunya, la FCEDF organitza la Lliga Catalana, que consta de 4 jornades que es disputen al llarg de la temporada, sent-ne la última en el marc dels Jocs Catalans. A més, també incentiva la participació dels nedadors més joves disputant la Selecció Catalana el Campionat d'Espanya de natació adaptada per Seleccions Autonòmiques en edat escolar organitzada pel CSD (Consejo Superior de Deportes), com també participa, en aquest cas la selecció absoluta, en el Campionat d'Espanya per C.C.A.A. Així mateix, organitza amb col·laboració amb altres entitats, el Campionat de Catalunya d'Hivern. A part d'això, en el període estival té lloc el Campionat de Catalunya d'Estiu Open de Natació Adaptada.

Els equips més importants en el territori català són, en primer lloc, el Centre Natació Mataró, que l'estiu passat es va proclamar campió d'Espanya de clubs de Natació Adaptada, destacant els nadadors Ariel Schrenck, Jacobo Garrido i Berta García. Altres conjunts reconeguts a Catalunya són el Club Natació Terrassa i el Club Natació Sant Feliu.

En quant als nedadors catalans més destacats, els principals són Toni Ponce, actual campió del món de 200m estils S5 i plata en 100m braça i 200 lliure en els últims Jocs Paralímpics de Tòquio, Núria Marqués (plata en 100 esquena i bronze en 200 estils), Sarai Gascón, que té 8 medalles paralímpiques i Miguel Luque, plata en 50 braça a Tòquio.

HOQUEI EN CADIRA DE RODES

És un esport només destinat a persones amb grans discapacitats i amb afectacions neuromusculars. Es va començar a practicar a Holanda, la gran potència d'aquest esport. A Catalunya, el primer equip es va crear al 1995, sota el nom de BCN Crackers. Com que era l'únic equip de tot l'estat espanyol, va competir al torneig internacional de Tilburg (Holanda) al 1997. Més endavant, es van anar creant diversos equips, sent Catalunya la comunitat autònoma referent en aquest esport.

Al territori català hi ha tres equips: L'ADB Barberà, el Dracs CEA i el Comkedem, que competeixen a la Lliga Catalana organitzada cada any per la FCEDF. També, la federació impulsa la participació de Catalunya en el Campionat d'Espanya de Seleccions Autònòmiques, de la qual n'és l'actual campiona. A més, també es disputa la Copa Catalana, portada a terme per la mateixa federació.

Els jugadors catalans més destacats que competeixen en aquest esport són els diversos que han jugat amb la Selecció Espanyola al mundial de hoquei disputat l'any passat a Nottwill, Suïssa. Alguns d'ells són Asier Sánchez, Roger Badia o Jordi Valle. Com a entrenador important, trobem a Salvador Pons, precisament el preparador de la Selecció Espanyola.

5.1.3 Esport adaptat. Regles

REGLES BÀSQUET EN CADIRA DE RODES

Són molt semblants a les del bàsquet convencional.

- Cada equip pot tenir un màxim de 12 jugadors convocats per partit, i 5 a pista.
- En quant a les dimensions del terreny de joc, té la mateixa mida que en qualsevol partit de bàsquet a peu, i les cistelles també estan situades a la mateixa alçada.
- També és idèntica la manera de com es puntuen els tirs: 3 punts pels llançaments de darrere de la línia del 6,75, dues unitats pels tirs realitzats des del davant d'aquesta zona i un punt per cada tir lliure anotat.

Només hi ha dues normes que diferencien el bàsquet en cadira de rodes del bàsquet de peu:

- El jugador pot impulsar la seva cadira dues vegades com a màxim i llavors ha de botar la pilota, sinó comet la infracció de passes.
- Se li assigna una puntuació a cada jugador, que va de 1 a 4,5 segons la seva capacitat funcional. Els cinc jugadors a pista no poden superar un total de 14,5 punts. No obstant, un jugador pot tenir una reducció respecte a la seva puntuació per diversos factors (per ser dona, per tenir menys de 23 anys, per tenir més de 55 anys o per ser el primer any que competeix de forma federada).

En l'actualitat, és un tema de debat la instauració del punt 5, la puntuació que rebria un jugador sense mobilitat reduïda. A Espanya, no poden jugar a la Liga BSR jugadors sense discapacitat, tot i que sí que hi juguen esportistes de puntuació 5 o bé perquè tenen una disminució física a les cames molt mínima que no els hi permet competir al bàsquet a peu o perquè tenen afectada una extremitat superior. En canvi, tant a la Lliga Catalana de Nivell 1 com a la de Nivell 2 sí que es permet que hi competeixin jugadors sense discapacitat.

REGLES NATACIÓ PER PERSONES AMB MOBILITAT REDUÏDA

En primer lloc, hem de tenir en compte la nomenclatura d'aquest esport i que està dividit en classes. Cadascuna d'elles comencen amb la lletra S (*swim*).

- Prefix S (*swim*): classe per estil lliure, esquena i papallona.
- Prefix SB (*swim breakstone*): classe per braça
- Prefix SM (*swim medley*): classe per estils

Hi ha aquestes diferències perquè els estils lliure, esquena i papallona predomina més la potència en el tren superior, mentre que en les restants tenen més importància les cames. Cada esportista té un perfil de 3 classes, i se li aplicarà el prefix segons la competició que disputi. Pot tenir, o no, la mateixa classe en les 3 valoracions.

Les classes per a persones amb mobilitat reduïda van de S1 fins a S10, tot i que a cada classe hi poden participar nedadors amb discapacitat més o menys severa segons la seva habilitat. Es mesura la capacitat de cada nedador en un test en llitera i en un altre a l'aigua. Aquestes classes esportives estan valorades en funció dels resultats obtinguts després de la valoració física, la tècnica i la d'observació per competició. Depenent de la disminució d'alguns nedadors, també se'ls hi pot assignar excepcions, d'acord amb el Reglament Esportiu de *World Paraswimming*.

REGLES HOQUEI EN CADIRA DE RODES

En primer lloc, s'ha de ressaltar que aquest esport és per a persones amb una mobilitat molt reduïda, i majoritàriament s'han de desplaçar amb cadira de rodes elèctrica, utilitzant l'stick manual (si el poden fer servir) o l'anomenat t-stick, que està enganxat a la cadira elèctrica. Aquesta no pot tenir parts que puguin afectar al joc o a la maniobrabilitat dels altres jugadors. Normalment, cada esportista juga amb la seva cadira del dia a dia, tot i que n'hi ha d'especials com per exemple les Turbo-Twist, que costen uns 15.000 euros.

Com passa en molts esports adaptats, també té un sistema de puntuació en base a la mobilitat de l'esportista, que en el cas del hoquei va de 1 a 4, anant de més a menys afectació. La suma dels 5 jugadors que estan a pista no poden sobrepassar els 11 punts en total.

Les mesures del camp de joc van de 14 a 16 metres d'ample i 24 a 26 metres de llarg. Les porteries tenen 240 centímetres de llarg, amb 20 cm d'alt i 40 cm de profunditat. Han d'estar situades per permetre el pas dels jugadors pel darrere. El perímetre està cenyit per una tanca de 20 cm d'altura. D'aquesta manera, la pilota no surt en cap moment del camp. Finalment, les cantonades de la pista son arrodonides per facilitar la circulació de l'esfèric.

En quant a la pilota, és la mateixa que la que es fa servir en la modalitat de *floorball*. És de plàstic i buida amb forats. Consta de 72 mil·límetres de diàmetre i pesa 23 grams. El seu color ha de ser diferent amb el de la pista de joc.

Es juguen dos quarts de 20 minuts cadascun, amb un descans a l'entremig de 10 minuts. Si quan ha passat aquest període el partit està empatat, es farà una pròrroga de 10 minuts més amb gol d'or, és a dir, que el primer que marqui guanya. Si encara no s'ha mogut el marcador, es fa una tanda de penals.

5.2 Esport adaptat als mitjans de comunicació i inclusió

5.2.1 Avantatges psíquics i psicològics/experiència personal

No hi ha cap mena de dubte que l'esport, apart de beneficis físics, també en té molts de mentals en qualsevol persona.

En concret, en individus que tenen una diversitat funcional física, la seva pràctica resulta molt important. La socialització, la superació, l'obtenció de resultats són només alguns dels aspectes més destacats.

En el cas d'aquest investigador, que té mobilitat reduïda i juga a bàsquet en cadira de rodes, la pràctica de l'esport ha estat una part fonamental tant en el seu desenvolupament físic com psicològic. El fet de formar part d'un equip, tenir uns objectius comuns i entrenar dur per millorar dia a dia l'han ajudat a ser la persona que és.

No només ha practicat bàsquet, també ha fet esports a nivell individual que l'han ajudat a mantenir una bona forma física i aconseguir també resistència mental. Va començar, des de ben petit, a fer natació, que l'hi va ajudar, principalment, a relaxar-se a nivell psicològic, millorar postures de l'esquena (pateix d'Escoliosi severa) i augmentar la seva capacitat respiratòria. També ha practicat equitació, que li ha servit per guanyar equilibri, millorar la musculatura a nivell d'extremitats inferiors i a aprendre a relacionar-se amb els animals. Finalment, va provar el tennis, un esport que el va ajudar en la concentració per aconseguir millor joc i agilitat mental i física per dominar la pilota i la cadira.

Però el punt d'inflexió que l'hi va fer triar el bàsquet va ser, en gran mesura, el fet del joc en equip, de formar part d'un grup de persones amb una realitat semblant a la seva per lluitar per un objectiu comú i que li ha permès viure experiències i conèixer persones a arreu de l'estat espanyol i (amb menys freqüència) d'arreu d'Europa que no s'hauria imaginat mai. També l'ha ajudat molt en quant a la seva independència i en el seu desenvolupament mental.

5.2.2 Guies d'estil

Es van començar a instaurar al 1982 quan les Nacions Unides, mitjançant un programa d'acció mundial per les persones amb discapacitat, donava una sèrie de pautes als mitjans de comunicació per parlar sobre el col·lectiu de persones amb diversitat funcional amb respecte, comprensió i realista.

Més endavant, concretament cap a l'any 1986, altres països es van sumar a aquesta iniciativa. Algunes de les recomanacions per aconseguir-ho foren trobar el costat positiu de la discapacitat, deixant que les persones del col·lectiu parlin per elles mateixes, posant atenció a les solucions que donen i sense dramatismes. D'aquesta manera, es normalitza la situació i participen en la societat.

“Des de l'any 1986, el treball sobre la ètica i l'estil de la comunicació referida al col·lectiu que ens ocupa per part del Reial Patronat sobre Discapacitat, ha sigut pioner i imprescindible a Espanya i a Iberoamèrica.” (Fernández, 2008: p. 23).

Dins d'aquests moviments, hi ha uns criteris ètics amb drets i deures, com el dret a la informació i a la veracitat, l'allunyament del sensacionalisme, el dret a la pròpia imatge per tal d'evitar danys gratuïts i l'accés a la informació dels mitjans. Tal com es va dir en el Congrés Europeu de les persones amb discapacitat que es va celebrar el març del 2002 a Madrid, els mitjans de comunicació han de fer un esforç per incloure informacions referents a persones amb discapacitat de forma positiva evitant crear sentiments de pena i valorant-los de manera real per promoure la inclusió.

“Existeix una important responsabilitat per part de les administracions en la utilització d'un llenguatge incorrecte, doncs la inèrcia, la generalització d'ús i la facilitat amb la que termes administratius passen al carrer perjudiquen de forma clara a les persones amb discapacitat.” (Fernández, 2009: p. 25)

Els termes per referir-se a les persones amb discapacitat han millorat de forma exponencial en la nostra època si tenim en compte que, sobre els anys 1900 i 1930, es referien a ells com a anormals o inútils. Tanmateix, als malalts mentals els anomenaven malalts psiquiàtrics, cosa que no n'afavoria la normalització. A més, altres termes com invàlid, subnormal o deficient es van anar abolint del vocabulari dels mitjans, substituint-los pels actuals.

Avui en dia, els periodistes i els mitjans de comunicació juguen un paper fonamental i poden arribar a canviar el pensament de la societat sobre molts aspectes relacionats amb la discapacitat.

Tot i que hi ha vegades que és difícil poder aprofundir sobre el tema i no crear estereotips molt marcats, si que s'hauria de fer un esforç per donar a conèixer una realitat que és infinitament extensa. No s'ha de donar la idea d'un individu amb discapacitat com una pobra persona ni caure en victimismes ni provocant pena, com tampoc crear una imatge d'heroi per qualsevol acció duta a terme per una persona d'aquest col·lectiu.

Una part molt important de la població va per la vida amb idees preconcebudes i clixés que no deixen avançar ni integrar en la seva vida persones amb una realitat diferent. Albert Einstein, amb la frase "és més fàcil desintegrar un àtom que un prejudici", defineix perfectament aquesta situació.

La majoria de persones amb discapacitat fan una vida totalment normal i és lògic i natural que tinguin uns deures envers la societat però, per descomptat, també uns drets que no es poden obviar, tant a nivell de barreres arquitectòniques com mentals.

“La discapacitat és un assumpte que cada dia genera més informació. No oblidem que, segons dades de la Organització Mundial de la Salut, al voltat de mil milions de persones en el món conviuen amb algun tipus de discapacitat.” (Peñas i Garrido, 2019: p. 51)

Al llarg de la història, la presència i visibilitat de les persones amb discapacitat ha anat evolucionant. Per sort, avui en dia, existeixen multitud d'associacions i entitats que vetllen per el seu benestar, la seva autonomia i una integració en la societat normalitzada. Per aquesta inclusió en la societat, és necessari un marc legislatiu que ho reguli. Es contempla la persona com un individu que se li ha de preservar la seva dignitat i la societat té el deure d'intentar canviar tot allò que el discrimini. Aquest tractament hauria d'estar present en l'àmbit social, polític, econòmic, educatiu, esportiu, etc. per arribar a ser una societat justa per tothom.

Moltes vegades, les informacions referent a aquest col·lectiu no són tractades de la manera més correcta, sigui per falta de cerca sobre aquest àmbit o per desconeixement. Sovint es busca el sensacionalisme i destacar les diferències enlloc d'intentar destacar el que ens apropa. El paper dels mitjans de comunicació és molt important per canviar els estereotips que es tenen envers la discapacitat.

“Els mitjans de comunicació són crucials per aconseguir la normalització de la presència de les persones amb discapacitat en la societat.”

(Peñas i Garrido, 2019: p. 51)

Segons quin tipus de llenguatge, hauria d'estar desterrat del vocabulari dels periodistes per no eixamplar més les diferències, com ara minusvàlids o invàlids, o expressions que tinguin una vessant negativa o pejorativa.

Tampoc és correcte relacionar malaltia amb discapacitat. Enlloc d'aquest vocabulari, és més correcte referir-se a aquest col·lectiu com persones amb capacitats diferents o amb diversitat funcional. Donar veu als protagonistes és tenir informació verídica i de primera mà i ajuda a no caure en victimismes ni clixés. Una societat plural i justa hauria de poder parlar de discapacitat i contribuir a la seva normalització.

L'evolució relatada des de 1982 fins a l'actualitat sobre la visibilitat de les persones amb discapacitat al mitjans de comunicació ha donat els seus fruits amb l'edició de diferents Guies d'Estil. El primer salt de qualitat a Catalunya i a Espanya va aconseguir-se ja al segle XXI, quan el Real Patronato sobre Discapacidad va publicar la primera Guía de estilo sobre discapacidad (Fernández, 2008). Es tractava d'un primer llibret en què es donaven consells ètics i deontològics molt bàsics sobre com abordar les notícies que afecten aquest sector.

De manera especial, es posava l'èmfasi en el llenguatge amb un seguit de recomanacions. Es recordava, per exemple, que la premsa no ha de fer servir termes estigmatitzadors o que desvaloritzin les persones afectades com el vocable minusvàlid, que resulta avui ja anacrònic i obsolet però que era d'ús comú al segle XX. Aquest primer treball de Fernández es va anar ampliant i perfeccionant fins arribar al document de referència actual: Guía de estilo sobre discapacidad para profesionales de los medios de comunicación (Peñas & Hernández, 2019)

5.2.3 Les bases de l'accessibilitat

Actualment, existeixen una sèrie de normatives per abordar legalment l'accessibilitat, tant en la seva part més pràctica (accés en els edificis, entorn sanitari, en el transport i en la mobilitat en general, etc.) com en la relacionada envers la comunicació.

En la societat espanyola, existeixen més de tres milions i mig de persones amb alguna discapacitat. Davant aquestes dades, és just i necessari que, a nivell polític i social, es vetlli pels drets d'aquest col·lectiu i es portin a terme mesures per a la seva integració total.

Una de les organitzacions que ha vetllat més per aquesta normalització a l'estat espanyol ha estat AENOR que, a través dels criteris DALCO (Deambulació, aprensió, localització i comunicació), acullen totes les vessants per aconseguir aquesta integració, sent alhora respectuosos amb la diversitat.

“AENOR intenta facilitar la comprensió de l'accessibilitat en els entorns, la forma d'actuar en aquests i l'avaluació objectiva del seu grau d'accessibilitat.” (Fundosa Accesibilidad, 2009: p. 2)

El seguiment d'aquestes normes ajuda a organitzacions i entitats a saber quin és el camí a seguir en temes d'accessibilitat.

6. RESULTATS DE LA RECERCA

6.1 Anàlisi de continguts

6.1.1 Notícies relacionades amb els Jocs Paralímpics de Tòquio 2020

<https://www.lesportiudecatalunya.cat/olimpisme/article/2015479-els-jocs-paralimpics-toquio-2020-tampoc-tindran-public.html>

En aquesta notícia, s'explica que no hi haurà públic en els Jocs Paralímpics de Tòquio per, principalment, l'alça de contagis, l'estat d'emergència a Tòquio, Saitama i Chiba i que properament també es vol declarar a Shizuoka. A més, també es demana als aficionats que no s'apropin als exteriors de les competicions per veure-les.

PEÇA 1

Titular: Els Jocs Paralímpics Tòquio 2020 tampoc tindran públic

L'Esportiu. 16 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos o <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos o <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos o <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, o <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Total punts PEÇA 1: 6 punts

<https://www.remcatalunya.cat/ca/noticies/jocs-paralimpics-tokio-2020/>

En aquest link, s'informa de la participació de la remera Josefa Benítez, del Reial Club Marítim de Barcelona, que ha quedat en 11a posició en la modalitat de PR3 Mix4+.

PEÇA 2

Titular: Jocs Paralímpics Tokio 2020

Federació Catalana de Rem. 4 de setembre de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Total punts PEÇA 2: 5 punts

<https://beteve.cat/esports/esportistes-catalans-jocs-paralimpics-toquio-2020/>

En la notícia de Beteve.cat, s'informa sobre els participants catalans que participaran en els Jocs Paralímpics. Entre ells, destaquen Sarai Gascón i Óscar Salguero, que competiran en natació adaptada, Óscar Onrubia, jugador de bàsquet en cadira de rodes i Quico Tur, tenista. També tindran representació catalana diversos esports com l'atletisme, el ciclisme, l'halterofília, el tennis taula, el rem o el futbol-5.

PEÇA 3

Titular: Els esportistes catalans dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020

Betevé. 19 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 3: 8 punts

<https://fosbury.cat/fosbudiary/jocs-paralimpics/els-paisos-catalans-a-toquio-2020-balanc-dels-jocs-paralimpics/>

En aquest reportatge, es fa balanç de la participació dels esportistes dels països catalans en els Jocs, on s'han aconseguit un total de 22 medalles (5 d'or, 9 de plata i 8 de bronze). S'informa sobre les medalles, entre d'altres, de l'atleta Gerard Descàrrega i Yassine Ouahdi, or en 400 metres T12 i en els 5000 metres de la categoria T13, respectivament. També va guanyar l'or Sergio Garrote en ciclisme, concretament en la contrarellotge de la categoria H2, a més d'un bronze a la prova en ruta. En aquest esport, també va obtenir la medalla de bronze Christian Venge, en la contrarellotge de modalitat B.

En natació, van aconseguir medalla de Toni Ponce, amb dues plates en 200 lliures S5 i 100 braça SB5, Miguel Luque, plata en la categoria 50 braça SB3, Nuria Marqués també amb la plata als 100 esquena S9 i un bronze en 200 estils SM9 i Sarai Gascón, obtenint la mateixa medalla als 100 lliures S9, a més del bronze en 100 papallona S9. A més, Oscar Salguero va obtenir la medalla de plata en els 100 braça SB8.

En tennis taula, Jordi Morales va guanyar la medalla de bronze en la categoria de dobles, fent parella amb Álvaro Varela.

També es fa esment dels diplomes aconseguits per esportistes de Catalunya i del País Valencià.

PEÇA 4

Titular: **Els Països Catalans a Tòquio 2020: balanç dels Jocs Paralímpics**

Fosbury. 7 de setembre de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 4: 9 punts

<https://horitzo.cat/noticia/segueix-els-jocs-paralimpics-de-tokyo-2020/>

En aquest enllaç d'Horitzo.cat, s'informa sobre que el dia 24 d'agost començaran els Jocs Paralímpics i es faciliten tres enllaços (pàgina web i canal de Youtube del Comitè Paralímpic Internacional i pàgina web de RTVE) per seguir-los.

PEÇA 5

Titular: **Segueix els Jocs Paralímpics de Tokyo 2020**

Horitzó. 24 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 5: 9 punts

https://www.elnacional.cat/ca/esports/jocs-paralimpics-toquio-2020-esportistes-catalans_638498_102.html

El següent reportatge de El Nacional.cat, s'hi pot llegir una llista dels 10 esportistes catalans que poden obtenir medalla en els Jocs. Concretament, com a esportistes amb mobilitat reduïda, es menciona a les nedadores Núria Marquès i Sarai Gascón, al jugador de bàsquet en cadira de rodes Jordi Ruiz i els també nedadors Óscar Salguero, Toni Ponce i Miguel Luque.

PEÇA 6

Titular: 10 esportistes catalans que cal seguir en els Jocs Paralímpics de Tòquio 2020

El Nacional. 23 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 6: 12 punts

<https://www.catalunyapress.cat/texto-diario/mostrar/3091433/quins-els-secrets-medalles-dels-jocs-paralimpics-tquio-2020>

En aquesta notícia de Catalunya Press, es revelen algunes de les curiositats sobre les medalles dels jocs. Concretament, estan inspirades en els ventalls japonesos tradicionals. S'hi poden observar flors, referents als espais naturals de cada ciutat del Japó. A més, estan pensades perquè les puguin distingir també persones amb discapacitat visual, ja que estan gravades amb Braille i tenen esquerdes als costats per diferenciar-les. S'han fabricat amb materials reciclats recollits al país nipó.

PEÇA 7

Titular: Quins són els secrets de les medalles dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020?

Catalunya Press. 13 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntació PEÇA 7: 11 punts

<https://www.fcbarcelona.cat/ca/club/noticies/2223593/la-representacio-blaugrana-als-jocs-paralimpics-de-toquio-2020>

En aquest article publicat a la web del F.C. Barcelona, s'informa sobre els esportistes i entrenadors de l'entitat que participaran en els jocs. En concret, són Xavi Porras (atleta que participa en la modalitat de salt de llargada), Òscar Trigo (entrenador de la Selecció Espanyola Masculina de bàsquet en cadira de rodes) i Guillermo Rojo (atleta participant en la modalitat dels 400 metres).

PEÇA 8

Titular: La representació blaugrana als Jocs Paralímpics de Tòquio 2020

F.C. Barcelona. 24 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 8: 10 punts

<https://monterrasa.cat/esports/olimpics-paralimpics-tokio-rebran-medalla-ciutat-terrasa-236413/>

En aquest article de MónTerrassa, s'informa que els medallistes, tant olímpics com paralímpics de la localitat de Terrassa rebran la Medalla Ciutat de Terrassa, com a reconeixement a la seva participació i per haver representat a la localitat en la competició esportiva més important del món. Concretament, els esportistes paralímpics premiats seran Sarai Gascón (natació), Jordi Ruiz (bàsquet en cadira de rodes) i Montse Alcoba (halterofília).

PEÇA 9

Titular: Olímpics i Paralímpics a Tokio rebran la Medalla de la Ciutat de Terrassa

Món Terrassa. 23 de novembre de 2021

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 9: 7 punts

<https://www.uab.cat/web/sala-de-premsa/detall-de-noticia/estudiants-de-la-uab-pugen-al-podium-als-jocs-olimpics-i-paralimpics-toquio-2020-1345667174054.html?noticiaid=1345849492587>

L'article següent, publicat a la pàgina web de la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona), es dona a conèixer els esportistes del centre, tant olímpics com paralímpics, que han obtingut un metall en els jocs. Pel què fa als Paralímpics, el nedador Òscar Salguero (estudiant de medicina), ha obtingut la plata en els 100 metres braça i la també nedadora Núria Marquès (estudiant de fisioteràpia), a plata en els 400 metres lliures i el bronze en els 200 estils.

PEÇA 10

Titular: Estudiants de la UAB pugen al pòdium als Jocs Olímpics i Paralímpics Tòquio 2020

Universitat Autònoma de Barcelona. 26 de juliol de 2021.

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 10: 6 punts

<https://www.ccma.cat/esport3/tres-medalles-de-bronze-catalanes-en-la-jornada-dels-jocs-paralimpics/noticia/3116032/>

En aquesta notícia de la pàgina web d'Esport3, s'informa sobre la jornada d'aquest dia dels jocs paralímpics, destacant que tres catalans han obtingut medalles de bronze. Han sigut el jugador de tennis taula, Jordi Morales, la nedadora Núria Marquès en la final dels 200 metres estils i Sergio Garrote, corredor amb handbike en la prova de ruta.

PEÇA 11

Titular: Tres medalles de bronze catalanes en la jornada dels Jocs Paralímpics

Esport3. 1 de setembre de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 11: 6 punts

<https://elcargol.com/esports/7636-avui-s-inicien-els-jocs-paralimpics-de-toquio-on-el-vilafranqui-toni-ponce-lluitarà-per-endur-se-alguna-medalla>

En el següent article d'El Cargol, la revista del Penedès, s'informa sobre la participació en els jocs del nedador de la zona, el vilanoví Toni Ponce. S'hi pot llegir les proves en què competirà i els diversos títols i medalles que ha aconseguit durant el transcurs de la seva carrera esportiva.

PEÇA 12

Titular: Avui s'inicien els Jocs Paralímpics de Tòquio on el vilafranquí Toni Ponce lluitarà per endur-se alguna medalla

El Cargol. 24 d'agost de 2021

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 12: 6 punts

6.1.2 Tractament dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 en el mitjà especialitzat Diari de la Discapacitat

<https://diarideladiscapacitat.cat/els-esportistes-catalans-amb-discapacitat-fisica-es-pengen-11-medalles-als-jocs-paralimpics-de-toquio/>

En aquest enllaç, es resumeix la participació catalana en els Jocs Paralímpics de Tòquio. Les dades més significatives que es mostren són que, en total, els esportistes catalans van obtenir 11 de les 36 medalles de tota la delegació espanyola. Gran part d'aquestes, es van aconseguir en l'especialitat de natació, com per exemple les dues obtingudes per Sarai Gascón, Núria Marquès i Toni Ponce. També van guanyar medalla Sergio Garrote, per partida doble en ciclisme o Jordi Morales, aconseguint el bronze fent parella amb Álvaro Valera en tennis taula.

<https://diarideladiscapacitat.cat/la-nedadora-sarai-gascon-es-penja-la-medalla-de-plata-en-els-100-metres-lliures-dels-jocs-paralimpics-de-toquio/>

En aquesta notícia, s'informa sobre que la nedadora Sarai Gascón va aconseguir la medalla de plata en els 100 metres lliures, obtenint el seu setè metall comptant tots els Jocs Paralímpics. S'explica que Gascón va accedir a la gran final de la competició després de disputar la sessió classificatòria, on les nedadores estaven separades per menys d'un segon de diferència. A la darrera prova, anava en tercer lloc en el viratge de la piscina, i va poder remuntar una posició per quedar segona.

<https://diarideladiscapacitat.cat/la-catalana-nuria-marques-revalida-la-medalla-de-plata-en-els-100-metres-esquena-als-jocs-paralimpics-de-toquio/>

En l'article, s'explica com Núria Marquès va obtenir la medalla de plata en els 100 metres esquena, igualant la posició que va obtenir en els anteriors Jocs. Marquès anava tercera en el primer hectòmetre de la competició, i va aconseguir arribar en segona posició al final del recorregut. La catalana va començar a competir en natació des dels 11 anys, i va ser l'esportista revelació en els Jocs Paralímpics de Rio, on va aconseguir la medalla d'or en els 400 metres lliures i la plata en els 100 esquena. També compta amb el seu palmarès amb 12 medalles a Mundials i 20 en Europeus, i té els rècords d'Espanya en 50, 100 i 200 metres esquena i 400 lliure.

<https://diarideladiscapacitat.cat/el-nedador-catala-miguel-luque-arrenca-dema-a-toquio-la-seva-sisena-participacio-en-uns-jocs-paralimpics/>

En aquesta notícia s'informa sobre que Miguel Luque disputarà els seus sisens Jocs Paralímpics a Tòquio, on competirà en 50 metres braça, 50 estils i 50 esquena. També s'indica que la final de 50 metres braça es podrà seguir per Teledeporte. L'esportista català, ja ha obtingut sis metalls paralímpics: dos ors en 50 metres braça a Sydney i a Atenes, dues plates en la mateixa competició a Londres i a Rio i dos bronzes, un també en 50 metres braça a Pequín i l'altre en 4x50 metres estils a Atenes.

<https://diarideladiscapacitat.cat/la-natacio-es-lesport-que-mes-catalans-amb-discapacitat-aporta-a-la-seleccio-espanyola-dels-jocs-paralimpics-de-toquio/>

En aquest article, s'explica que la natació serà l'esport amb més representació de catalans en els Jocs. Concretament, es detalla la carrera esportiva dels nedadors més importants, que són Sarai Gascón, Miguel Luque, Núria Marquès, Toni Ponce i Òscar Salguero.

<https://diarideladiscapacitat.cat/catalunya-aporta-23-esportistes-a-la-llista-definitiva-de-lequip-espanyol-que-acudira-als-jocs-paralimpics-de-toquio/>

En aquest article, s'informa sobre que el President del Consejo Superior de Deportes, Jose Manuel Franco i el del Comité Paralímpico Español han donat a conèixer la llista d'esportistes que participaran en els Jocs. En concret, seran 135 esportistes i 13 guies, i 221 persones en total. En concret, Catalunya tindrà representació en diversos esports, destacant la natació amb noms com Miguel Luque, Toni Ponce o Sarai Gascón. També estaran representats altres esports com el bàsquet en cadira de rodes, l'halterofília o el tennis.

<https://diarideladiscapacitat.cat/la-catalana-montse-alcoba-classificada-per-disputar-els-jocs-paralimpics-de-toquio-en-powerlifting/>

En aquest article s'informa que la catalana Montse Alcoba participarà en els Jocs Paralímpics en la modalitat de Powerlifting. Seran els primers Jocs per ella, i declara que està molt emocionada per poder arribar a complir aquest somni que tenia, i que no ha estat fàcil compaginar l'esport amb la feina i la família.

<https://diarideladiscapacitat.cat/judith-nunez-convocada-amb-la-seleccio-espanyola-femenina-de-basquet-en-cadira-de-rodes-per-disputar-els-jocs-paralimpics/>

En aquesta notícia s'hi pot llegir que la jugadora de bàsquet en cadira de rodes, Judith Núñez, ha estat convocada per disputar els Jocs Paralímpics. Seran els primers jocs per la jugadora del Joventut BCR. A la llista prèvia també hi havia una altra catalana, Maria Heras, del BCR CEM L'Hospitalet – AFANIAD Vinaròs, que finalment no ha estat convocada.

6.1.3 Notícies relacionades amb els Jocs Paralímpics de Rio de Janeiro 2016

<https://esportadaptat.org/2016/09/07/guia-per-rio-2016/>

En aquesta notícia, la FCEDF (Federació Catalana d'Esports per a Persones amb Discapacitat Física) informa sobre quan es porten a terme els jocs, l'horari d'aquests i per on es pot veure la cerimònia d'inauguració. Finalment, adjunten un enllaç on es pot conèixer el calendari dels esports o els esportistes que hi participen. Des de la federació també informen que publicaran notícies relacionades amb els catalans que hi participaran.

PEÇA 13

Titular: Guia per seguir els Jocs Paralímpics de Rio 2016

FCEDF. 7 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, links, etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, links, etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, links, etc.)	Un element (fotos, vídeos, links, etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 13: 6 punts

https://www.ara.cat/esports/sarai-gascon-plata-tercer-rio_1_2819482.html

En aquest enllaç s'hi pot llegir que la nedadora Sarai Gascón, del C.N. Terrassa, ha aconseguit la medalla de plata en la prova dels 100 metres papallona en la categoria S9, obtenint el seu tercer metall en els jocs. A més, Toni Ponce, del C.N. Sitges no ha pogut lluitar per les medalles en els 100 metres braça. En canvi, la Selecció Espanyola de bàsquet en cadira de rodes s'ha classificat per la gran final, on jugarà contra els Estats Units.

PEÇA 14:

Titular: **Sarai Gascón es banya en plata per tercer cop a Rio**

Ara. 16 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 14: 8 punts

https://www.ara.cat/esports/sarai-gascon-suma-medalla-plata-rio_1_2819471.html

En aquest resum diari del Diari Ara, s'informa que Sarai Gascón ha obtingut la plata en els 100 metres lliures de la categoria S9. En canvi Núria Marquès i Miguel Luque no han pogut aconseguir cap metall. Per altra banda, l'equip masculí de bàsquet en cadira de rodes s'ha classificat pels quarts de final de la competició, derrotant Holanda per 66-48. El terrassenc Jordi Ruiz ha contribuït a la victòria amb 11 punts. Finalment, Jordi Morales no ha pogut guanyar la medalla de bronze després de caure derrotat pel xinès Shuo Yan.

PEÇA 15

Titular: **Sarai Gascón suma una nova medalla de plata a Rio**

Ara. 13 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 15: 9 punts

https://www.ara.cat/esports/sarai-gascon-jocs-olimpics-esportiva_1_1416073.html

En aquest enllaç, el Diari Ara entrevista a la nedadora paralímpica Sarai Gascón per conèixer les seves sensacions en quant a la seva pròxima participació en els Jocs Paralímpics de Rio.

PEÇA 16

Titular: Sarai Gascón: "En uns Jocs et jugues tota la teva carrera esportiva en un minut"

Ara, 10 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 16: 12 punts

<https://esportadaptat.org/2016/09/16/nuria-marques-guanya-la-medalla-plata-la-prova-100m-esquena-s9/>

Aquest article de la FCEDF informa sobre la medalla de plata en la prova de 100 metres esquena de la categoria S9 de Núria Marquès. És el segon metall que guanya en aquests jocs, després d'haver obtingut la d'or en els 400 metres lliures S9.

PEÇA 17

Titular: Núria Marquès guanya la medalla de plata en la prova de 100m esquena S9

FCEDF, 16 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 17: 4 punts

<https://esportadaptat.org/2016/09/15/oscar-salguero-medalla-dor-la-prova-dels-100m-braca-sb8-i-miguel-luque-plata-als-50m-braca/>

La següent notícia de la FCEDF explica que el nedador Òscar Salguero ha aconseguit la medalla d'or en els 100 metres braça SB8 i que Miguel Luque ha obtingut la plata en els 50 metres braça. També va participar, en aquest cas en la prova dels 400 metres lliures S7, Toni Ponce, que va acabar en setè lloc. A més, la Selecció Espanyola de bàsquet en cadira de rodes, on hi juguen els catalans Jaume Llambi i Jordi Ruiz, han arribat a les semifinals després d'haver derrotat Alemanya per 70-66.

PEÇA 18

Titular: Òscar Salguero medalla d'or a la prova dels 100m braça SB8 i Miguel Luque plata als 50m braça

FCEDF. 15 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 18: 5 punts

<https://www.eixdiari.cat/esports/doc/66665/malestar-del-medallista-vilanovi-joan-font-per-la-falta-de-reconeixements-a-la-seva-ciutat.html>

En aquesta notícia d'Eix Diari, s'informa del malestar del ciclista vilanoví Joan Font per no haver rebut un reconeixement de la seva ciutat després d'haver guanyat la medalla de plata, juntament amb el seu company Ignacio Ávila.

PEÇA 19

Titular: Malestar del medallista vilanoví Joan Font per la falta de reconeixements a la seva ciutat

Eix Diari. 7 de novembre de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, links, etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, links, etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, links, etc.)	Un element (fotos, vídeos, links, etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 19: 9 punts

<https://esportadaptat.org/2016/09/19/finalitzen-els-jocs-paralimpics-rio-2016-amb-grans-resultats-dels-esportistes-catalans/>

Aquesta peça de la secció de premsa de la FCEDF informa de la participació dels esportistes catalans en els Jocs Paralímpics. Espanya ha obtingut 31 medalles, i en concret 11 d'aquestes les han guanyat persones amb mobilitat reduïda. Edgar Fernández, Director Tècnic de la federació, afirma que estan molt orgullosos dels esportistes representants del territori català.

PEÇA 20

Titular: Finalitzen els Jocs Paralímpics de Rio 2016 amb grans resultats dels esportistes catalans

FCEDF, 19 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 20: 6 punts

<https://www.nataciosabadell.com/oscar-salguero-als-jocs-paralimpics-de-rio/>

En aquest link, s'informa de la participació del nedador del club Oscar Salguero en els Jocs Paralímpics de Rio. Concretament, participarà en la prova dels 100 metres braça i en la dels 200 metres estils.

PEÇA 21

Titular: **Oscar Salguero, als Jocs paralímpics de Rio**

Natació Sabadell, 16 de juny de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

(aquesta notícia no té cap element de l'apartat Visibilitat visual o interactiva)

Puntuació PEÇA 21: 3 punts

<https://www.rtvvilafranca.cat/2016/05/vilafranca-dona-suport-nedador-toni-ponce-que-participara-als-jocs-paralimpics-rio-2016/>

En aquesta notícia, s'informa que el dia 10 de maig del 2016 es va presentar a la localitat el projecte Destí Rio 2016, que ajudarà al nedador vilafranquí Toni Ponce en la seva participació en aquests jocs. Hi van assistir diverses autoritats. Es desenvoluparà una acció de rem, i els patrocinadors de la mateixa aportaran 1 euro per ajudar a Ponce per cada quilòmetre que es faci.

PEÇA 22

Titular: Vilafranca dona suport al nedador Toni Ponce que participarà als Jocs Paralímpics de Rio 2016

RTV Vilafranca. 11 de maig de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 22: 6 punts

<https://elfar.cat/art/15995/la-nedadora-castellvinenca-nuria-marques-participara-en-els-jocs-paralimpics-2016>

S'informa que la nedadora local, Núria Marquès, participarà en els Jocs Paralímpics de Rio. L'ajuntament de Castellví ha instal·lat una pancarta de suport a l'ajuntament per animar a l'esportista mentre duri la seva participació en la competició. També s'ha habilitat un apartat a la web municipal per tal de que la gent pugui informar-se sobre les proves en què competirà la nedadora. A més, han iniciat una campanya de recolzament per les xarxes socials.

PEÇA 23

Titular: La nedadora castellvinenca Núria Marquès participarà en els Jocs Paralímpics 2016

El Far, 6 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Premsa general o de masses	Premsa esportiva	Premsa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 23: 6 punts

<https://elfar.cat/art/16151/la-nedadora-nuria-marques-sacomiada-dels-paralimpics-de-rio-amb-2-medalles>

En aquesta publicació, es fa balanç de la participació de Núria Marquès en els jocs, en els quals ha aconseguit dues medalles. Repassa la trajectòria de la nedadora en la competició i es fa ressò de que des del seu equip, el Club Natació Sant Feliu, es mostren orgullosos de la seva participació.

PEÇA 24

Titular: La nedadora Núria Marqués s'acomiada dels Paralímpics de Rio amb 2 medalles

El Far, 20 de setembre de 2016

Tipus de mitjà	Prensa general o de masses	Prensa esportiva	Prensa especialitzada o local	Altres
Nivell de visibilitat	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Extensió de l'article	Més de 30 línies	De 20 a 30 línies	De 10 a 20 línies	10 o menys
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

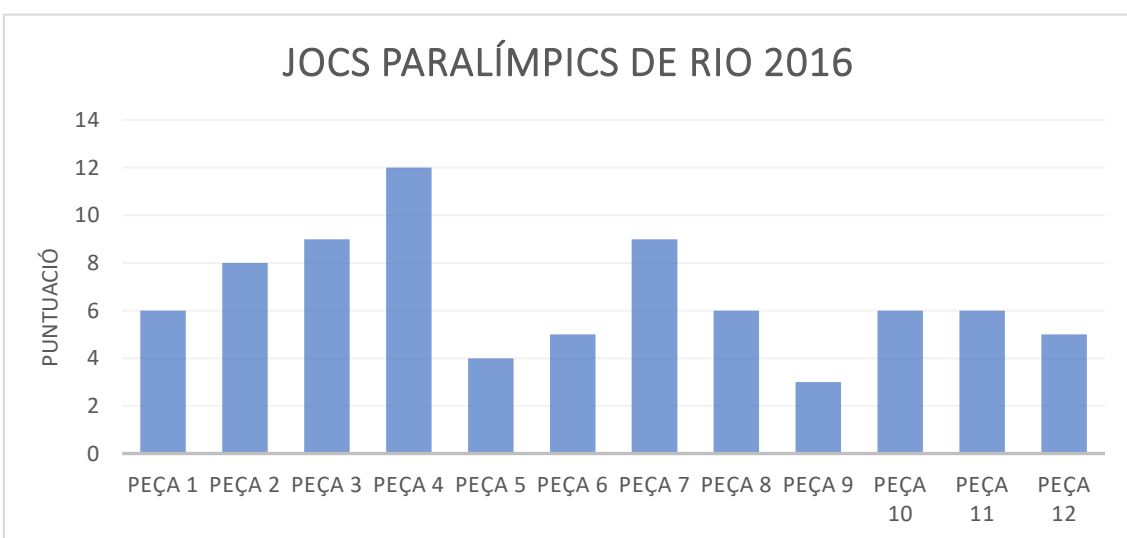
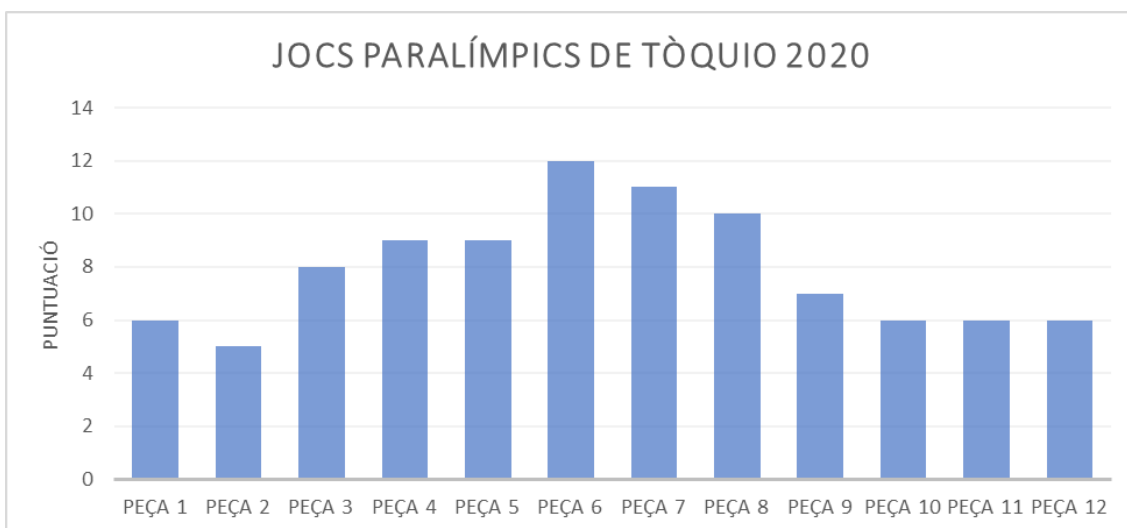
Visibilitat visual o interactiva	Tres o més elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Tres elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Dos elements (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)	Un element (fotos, vídeos, <i>links</i> , etc.)
	4 punts	3 punts	2 punts	1 punt

Puntuació PEÇA 24: 5 punts

6.1.4 Resultats

En total, s'han analitzat 12 peces dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 i el mateix nombre d'informacions referents als Jocs Paralímpics de Rio 2016. No s'ha realitzat aquesta observació en les notícies del Diari de la Discapacitat, ja que totes tenien una tipologia semblant.

La puntuació obtinguda per les peces relacionades amb els Jocs Paralímpics de Rio 2016 ha estat de 79 punts, i la dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020, de 95 punts. Aquestes dades ens permeten observar com la visibilitat dels Jocs Paralímpics en els mitjans de comunicació ha augmentat en els últims anys, i com aquests tenen més en compte les notícies referents al col·lectiu de les persones amb discapacitat física.

6.2 Comparativa del tractament dels Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 i de Rio 2016 als informatius de TV3 (Telenotícies Vespre)

Tòquio 2020 (informatiu 24/08/2021): En primer lloc, s'informa que la bandera de l'Afganistan va ser present a la cerimònia d'inauguració en senyal de pau i solidaritat, ja que no hi poden participar pel conflicte que hi ha en el país. A més, s'explica que la inauguració ha estat marcada per les noves tecnologies, però també per les restriccions per la covid i sense públic a l'estadi. El moment àlgid va ser l'encesa del pebeter feta per tres atletes japonesos. També, s'explica que, durant els pròxims 12 dies, més de 4400 esportistes competiran amb 22 disciplines i dignificant l'esport. S'acompanya amb imatges sobre la cerimònia d'inauguració i no és l'última notícia de la secció d'esports.

Rio 2016 (informatiu 07/09/2016): Abans d'explicar la notícia i, com a curiositat, es dona a conèixer que Rússia fa una competició alternativa als jocs, que és la manera que van idear per protestar per haver estat exclosos de la competició per dopatge, i acompanyen la notícia amb imatges de l'obertura d'aquests. En comparació amb el tractament que van donar en els Jocs Paralímpics de Tòquio, només es dona a conèixer que hi seran presents 32 esportistes catalans, i no s'informa la notícia amb cap imatge i l'utilitzen per tancar la secció.

7. OBSERVACIÓ PARTICIPANT

7.1. Explicació de l'estudi de cas observat

7.1.1 Rebagirona – Bàsquet Girona

L'equip Rebagirona – Bàsquet Girona es va fundar a l'any 1981, i llavors era una secció esportiva del Grup Mifas, una associació sense ànim de lucre que opera a la província de Girona vetllant pels interessos de les persones amb discapacitat física. Per tant, l'equip es deia C.B. Mifas.

A mesura que van anar passant els anys, es va anar consolidant com un dels equips més importants de Catalunya competint, en primer lloc, a la Lliga Catalana i més endavant, a la Lliga Espanyola. L'èxit més important de l'equip gironí es va portar a terme la temporada 2001-2002, quan va pujar a Primera Divisió, la segona màxima categoria del bàsquet en cadira de rodes estatal, tot i que posteriorment va descendir el curs 2005-2006.

Aquest equip no ha estat mai present en la màxima categoria de la competició, la Divisió d'Honor.

Actualment, i des de fa dues temporades, el C.B. Mifas es denomina Bàsquet Girona, després de que els seus respectius presidents (Albert Carbonell del Grup Mifas i Marc Gasol del Bàsquet Girona) firmessin un acord perquè l'equip passés a pertànyer al club gironí. Després de sis mesos de que es produís aquesta adhesió, Rehagirona (empresa gironina que ofereix productes de suport d'alta qualitat per millorar la vida de les persones amb discapacitat) va mostrar interès pel projecte, passant a ser el principal patrocinador de l'equip i a estar present en la nomenclatura del club.

En aquest moment, el Rehagirona – Bàsquet Girona està format per 11 jugadors i 3 membres del cos tècnic (entrenador, preparadora física i fisioterapeuta) i competeix en dues lligues, la Liga BSR de Segona Divisió (tercera categoria del bàsquet en cadira de rodes espanyol) i la Lliga Catalana de Nivell 1. També participa a la Copa Catalana, competició que organitza cada temporada la FCEDF. Juga i entrena al pavelló de Fontajau, a Girona.

A més, l'equip compta amb una escola de bàsquet, tot i que aquesta encara forma part del Grup Mifas. Entrenada per la preparadora física del primer equip, permet que persones amb mobilitat reduïda s'iniciïn en la pràctica del bàsquet en cadira de rodes. Actualment, compta amb 4 jugadors. En aquest cas, els entrenaments es realitzen al poliesportiu de Serinyà.

7.2 Quadern de camp de l'investigador

7.2.1 Diari sobre la opinió dels membres de l'equip Rehagirona – Bàsquet Girona sobre el tractament dels mitjans de comunicació sobre l'esport adaptat (a partir del febrer del 2023)

ASPECTES POSITIUS

- El dissabte 4 de febrer, es realitza una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona, on s'informa del resultat del partit contra el C.E. Costa Daurada amb una fotografia. Els membres de l'equip la veuen mentre estan dinant conjuntament.

- El 9 de febrer, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant sobre l'hora i a on es disputa el proper partit de l'equip contra Miarco Petraher amb una fotografia. Ho comparteix pel grup de Whatsapp de l'equip la preparadora física.
- El dia 10 de febrer, abans de començar l'entrenament de l'equip i a la pista lateral del pavelló, dos periodistes del Diari de Girona realitzen una entrevista a l'entrenador i a 2 jugadors pel Diari de Girona.
- El diumenge dia 12, el jugador 1, mentre està dinant amb els seus companys d'equip, informa que el partit contra Miarco Petraher que acaben de jugar s'ha retransmès en directe a Youtube.
- El mateix dia 12, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona sobre informant del resultat del partit contra Miarco Petraher amb una fotografia. Diversos membres de l'equip gironí la comparteixen mentre estan tots junts dinant.
- El dia 20 de febrer, coincidint amb un dia d'entrenament, es fa una publicació en les xarxes socials del Bàsquet Girona informant que un jugador i la preparadora física han guanyat el Campionat d'Espanya 3X3 sub-18 amb la Selecció Catalana. Abans de començar l'entrenament, els membres de l'equip aplaudeixen els guanyadors.
- El mateix dia 20, es fa un acte amb directius de la Fundació La Caixa i de RehaGirona per la cessió de 3 cadires de bàsquet noves i personalitzades a la pista lateral del pavelló.
- El 22 de febrer, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona i de RehaGirona sobre la cessió de 3 cadires de bàsquet noves i personalitzades. Es comparteix una fotografia de l'acte. Com que aquesta publicació coincideix amb un dia d'entrenament, els membres de l'equip la comenten abans de començar.
- El 25 de febrer, es realitza una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant del resultat del partit contra ADEIN Tenerife amb una fotografia. La preparadora física la comparteix a través del grup de Whatsapp de l'equip.
- El dia 2 de març, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant del proper partit contra C.E. Costa Daurada amb una fotografia. La preparadora física i dos jugadors de l'equip la comparteixen en els seus respectius perfils.

- El dia 4 de març, es realitza una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona fent una crida al públic perquè vingui a animar a l'equip el pròxim partit contra C.E. Costa Daurada amb un vídeo dels jugadors demanant la implicació de l'afició. Aquest es grava en un ambient distès el dia abans, coincidint amb l'entrenament, i també la preparadora física i un jugador de l'equip el comparteix en la seves xarxes socials.
- El dia 5 de març, es realitza una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant del resultat del partit contra C.E. Costa Daurada amb una fotografia. La preparadora física la comparteix en el grup de Whatsapp de l'equip.
- El 9 de març, es fa publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant sobre l'hora i a on es disputa el partit contra BCR CEM L'Hospitalet amb una fotografia. La preparadora física i dos jugadors de l'equip la comparteixen en les seus respectius perfils.
- El dia 11 de març, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant del resultat del partit contra BCR CEM L'Hospitalet amb una fotografia. Diversos components de l'equip la veuen just en acabar el partit i reaccionen donant-li "m'agrada".
- El 18 de març, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant del resultat del partit contra C.E. Costa Daurada amb una fotografia. Com en l'anterior, varis membres de l'equip posen "m'agrada" a aquesta publicació.
- El 24 de març, es penja un vídeo a les xarxes socials del Bàsquet Girona on surt el jugador 4 portant a terme una activitat de conscienciació a nens. Com que coincideix amb un dia d'entrenament de l'equip, l'hi demanen al jugador en qüestió la seva experiència, i contesta que "m'ha agradat molt fer-la, i penso que és una bona manera d'apropar el bàsquet en cadira de rodes a tothom".
- El dia 25 de març, es publica una història a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant de que l'entrenador i un jugador han fet una explicació als mitjans de comunicació sobre el bàsquet en cadira de rodes a sala d'actes del pavelló, aprofitant que el club fa un reconeixement a la mitja part del partit del primer equip al corredor de ciclisme adaptat Sergio Garrote, medallista a Tòquio 2020.

- El 12 d'abril, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona informant que l'equip s'ha classificat per la Fase d'Ascens per pujar de categoria. És un recull de fotografies de diversos membres de l'equip. La preparadora física i un jugador la comparteixen en les seves xarxes socials.
- El 13 d'abril, es publica un vídeo a les xarxes socials del Bàsquet Girona donant a conèixer que l'equip s'ha classificat per la Fase d'Ascens per pujar de categoria. Hi surt parlant l'entrenador, el capità i, juntament amb la preparadora física, carreguen les cadires a la furgoneta per marxar.
- El 16 d'abril, es fa una publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona i de RehaGirona informant que l'equip s'ha classificat per la Fase Final per pujar de categoria amb una fotografia. Diversos jugadors de l'equip hi reaccionen donant-li "m'agrada".

ASPECTES NEGATIUS

- El 12 de febrer, el jugador 3 opina que la publicació sobre el dia, hora i pavelló en què s'ha jugat el partit contra Miarco Petraher es realitza amb poc marge de temps perquè pugui venir públic, mentre els components de l'equip estan dinant després d'haver jugat el partit.
- El 6 de març, l'entrenador comenta que "la gent hauria de poder veure bàsquet en cadira de rodes per televisió, ja que estic segur que s'aficionarien i també seria bo per la societat, ja que, majoritàriament, només es veuen partits de futbol" mentre els components de l'equip esperen per entrar a pista per entrenar.
- El dia 10 de març, el jugador 4 comenta que "encara falta molta visibilitat del bàsquet en cadira de rodes" en una conversa amb dos jugadors més després de l'entrenament en el pàrquing del pavelló.

ASPECTES NEUTRES

- El 12 de febrer, la fisioterapeuta de l'equip informa de la publicació en les xarxes socials sobre el resultat de l'equip en el partit mentre l'equip està dinant després d'haver jugat contra el Miarco Petraher.
- El 15 de febrer, el jugador 1 informa que han penjat el partit de l'anterior cap de setmana mentre ell i un altre jugador estan anant cap a entrenar amb cotxe.

- El 26 de març, el jugador 2 demana si s'ha gravat el partit en directe a Youtube mentre està anant cap a entrenar amb cotxe juntament amb un altre company.
- El 13 d'abril, mentre l'equip es troba concentrat, el jugador 5 pregunta pel Whatsapp de l'equip si es retransmetran en directe els partits de la Fase d'Ascens per pujar a Primera Divisió, i un altre jugador l'hi passa l'enllaç amb el *link* de Youtube on es farà en directe el primer partit.
- El 16 d'abril, el jugador 2 demana si s'ha realitzat alguna publicació a les xarxes socials del Bàsquet Girona per haver aconseguit la classificació per la Final Four per pujar de categoria i la preparadora física l'hi contesta que no.

7.3 Entrevistes

Per poder conèixer més informació de primera mà sobre el tema, s'han realitzat diverses entrevistes, optant pel model d'entrevista semiestructurada. És a dir, aquest investigador ha buscat un clima de confiança, buscant que l'entrevistador es sentís còmode i pogués expressar-se amb total naturalitat i sense cap tipus de pressió, per tal de que aportés la seva opinió i el seu punt de vista sobre la comunicació i l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda, que és el tema que tracta aquest treball.

IVÁN VILA

En primer lloc, s'ha entrevistat a Iván Vila, responsable de comunicació de la FCEDF (Federació Catalana d'Esports per a Persones amb Discapacitat Física). Per realitzar aquesta entrevista, es va contactar amb el correu info@esportadaptat.cat, que és el correu genèric d'aquesta federació. Aquest investigador es va presentar i va demanar si es podia parlar amb alguna persona de l'entitat que estigués relacionada amb el tema de la comunicació.

La resposta de l'associació va ser positiva, i van facilitar el correu electrònic d'Iván Vila (premsa@esportadaptat.cat), el responsable d'aquest apartat. Tot seguit, es va enviar un missatge seguint el mateix procediment que l'anterior, és a dir, presentant-se i demanant, en aquest cas a Vila, si li pogués concedir l'entrevista.

Aquest el va contestar afirmativament, i es va concretar el dia per fer-la. Finalment, l'entrevista es va portar a terme el dia 9 de març a les 11 hores, de forma telemàtica utilitzant la plataforma Google Meet. Per finalitzar el procés, se li va enviar el document, que va tornar signat.

Aquesta entrevista s'ha realitzat perquè la FCEDF és l'entitat que coordina tot el tema de l'esport adaptat a Catalunya, i porta a terme moltes jornades de sensibilització i organitza competicions de tots els esports arreu del territori. Per aquesta raó, es va pensar que seria important conèixer el punt de vista de la federació sobre el tema de la comunicació.

JUDITH NÚÑEZ

També s'ha entrevistat a Judith Núñez, actualment esportista del Joventut BCR, com també del C.B. Granollers. Porta jugant a bàsquet en cadira de rodes més de 20 anys, i ha estat competint en la majoria dels equips del territori català, com l'UNES F.C. Barcelona o el RehaGirona-Bàsquet Girona. A més, també ha jugat amb la Selecció Espanyola Femenina absoluta, arribant a disputar els Jocs Paralímpics de Tòquio 2020. S'ha volgut parlar amb ella per conèixer el seu punt de vista sobre aquesta problemàtica, doncs és una jugadora amb molta experiència i, també pel fet de ser dona, pot haver viscut experiències diferents a les altres persones entrevistades.

Primerament, es va contactar amb ella a través de Whatsapp, ja que aquest investigador ha jugat amb ella i, per aquest motiu, té el seu contacte. Després d'explicar-li que es volia parlar amb ella per complementar la informació del TFG, ella va respondre que accedia i va facilitar el seu correu electrònic per realitzar-la. A continuació, es va concretar un dia per l'entrevista, que va acabar sent el 10 de març a les 16 hores, per l'aplicació Google Meet. Seguidament, se li va enviar el document de consentiment, el qual va tornar signat.

MIREIA VICENTE

S'ha entrevistat a Mireia Vicente, responsable del programa "Capacitats" d'Esport3. És un programa que s'emet des de l'any 2016 i on s'explica diverses històries de persones amb diversitat funcional a les quals l'esport els ha ajudat en el seu dia a dia i a rehabilitar-se.

A més, també dona a conèixer a la societat nous esports adaptats, com el *parabobsleigh*, el waterpolo ability o el futbol femení adaptat o també explica el cas d'associacions que fomenten la pràctica de l'esport per a persones amb mobilitat reduïda.

S'ha volgut entrevistar a Vicente pel fet que, sent periodista i responsable de "Capacitats", podia aportar un punt de vista diferent, ja que des de dintre l'àmbit dels mitjans de comunicació es pot percebre d'una forma directe com es tracta la discapacitat.

Abans de tot, aquesta entrevista va ser proposada pel tutor del TFG. Seguidament, l'investigador va contactar amb l'entrevistada a través d'Instagram. Després de presentar-se i explicar-li el motiu de l'entrevista, Mireia Vicente va respondre afirmativament, facilitant un correu de contacte.

Tot seguit, van quedar entesos per la realització de l'entrevista, que va resultar ser el 17 de març a les 16h a través de Google Meet. Tot seguit, es va enviar un correu a l'entrevistada demanant-li si podia signar el document de consentiment, missatge que no va respondre.

CARLOS BERMÚDEZ

S'ha conversat amb Carlos Bermúdez, entrenador de l'equip Rehgirona-Bàsquet Girona, per conèixer el seu punt de vista sobre la situació, ja que porta més d'una dècada entrenant i, en aquest temps, la relació dels mitjans de comunicació amb l'esport adaptat ha canviat de forma exponencial.

Inicialment, es va contactar amb ell a través de Whatsapp, ja que Bermúdez és l'entrenador d'aquest investigador. Després d'explicar-li que se l'hi volia fer una entrevista per complementar el TFG, van quedar per un dia, concretament el 6 de març a les 21h. Es va realitzar de forma presencial al pavelló de Girona-Fontajau i després de fer-la, se li va facilitar el document de consentiment, que va acabar firmant.

MANU HERAS

Una de les entrevistes que s'han realitzat ha estat feta a Manu Heras, jugador del Rehgirona-Bàsquet Girona.

En aquest investigador l'hi ha semblat interessant conèixer el punt de vista d'ell, ja que és una persona que, a part de practicar un esport, l'hi agrada molt viatjar de forma humil i ha estat en molts països. Per aquest motiu, ha sortit en diversos mitjans de comunicació, i s'ha volgut conèixer la seva experiència referent en aquest cas en l'esport i en la visibilitat, concretament, del bàsquet en cadira de rodes.

L'entrevista de Manu Heras es va realitzar el 10 de març a mitjanit. En aquest cas en concret, no es va contactar amb ell prèviament doncs és company d'equip d'aquest investigador, que va aprofitar quan es va acabar un dels entrenaments per portar a terme l'entrevista. Després de que finalitzés, se l'hi va facilitar el document de consentiment, que va firmar.

NÚRIA CUSSÓ

En aquest seguit d'entrevistes, també se n'ha portat a terme una a Núria Cussó, nedadora amb mobilitat reduïda del Centre Natació Mataró. S'ha volgut parlar amb ella per conèixer, bàsicament, si el tractament i la repercussió que els mitjans de comunicació donen al bàsquet és semblant o diferent a la natació, que també és un dels esports més practicats per gent amb discapacitat física al món, com d'igual manera a Catalunya.

En primer lloc, es va contactar amb Cussó a través de Whatsapp, ja que aquest investigador forma part d'un grup d'aquesta xarxa social anomenat MifasXperience, on el Grup Mifas, a través del seu dinamitzador Manu Heras, realitzen activitats adaptades per a gent amb mobilitat reduïda. En aquest grup també hi és l'entrevistada. Com les anteriors entrevistes, s'ha explicat que es volia parlar amb ella per complementar aquest treball i, a continuació, es va acordar el dia de la seva realització.

Es va fer el 22 de març a les 16h a través de Whatsapp, però en aquest cas per mitjà de videotrucada. Com en les anteriors entrevistes, se li va enviar un correu electrònic adjuntant el document de consentiment, i ella el va retornar signat.

SAMANTHA VIDAL

També s'ha parlat amb una persona que realitza una professió que es troba totalment apartada de l'àmbit esportiu, concretament especialitzada en psicologia.

Es tracta de Samantha Vidal, psicòloga del Grup Mifas (associació que busca ajudar a les persones amb discapacitat física de la demarcació de Girona). En aquest cas, s'ha volgut conèixer el seu pensament sobre si els mitjans de comunicació valoren poc a la persona amb mobilitat reduïda i si és necessari que tinguin en compte a aquest col·lectiu.

Es va contactar amb ella a través del seu correu de Grup Mifas, que es troba en la pàgina web de l'entitat, on aquest investigador es va presentar i li va explicar les raons per les quals volia parlar amb ella. A continuació, Vidal l'hi va demanar que l'hi passés les preguntes perquè les poguessin validar els responsables del departament de comunicació de l'entitat. Després d'aquest procediment, ella va facilitar el seu número de telèfon de feina i, d'aquesta manera, va ser més còmode concertar un dia per la realització de l'entrevista, que va resultar ser el dia 8 de març a les 11:30 hores. A continuació, es va enviar el document de consentiment a l'entrevistada, que va tornar signat.

7.3.1 Anàlisi qualitativa de les respostes

IVÁN VILA

El responsable de comunicació de la FCEDF admet que l'esport adaptat no surt gairebé gens reflectit en els mitjans de comunicació, però que des de la federació busquen apropar-lo bàsicament a través d'històries personals, ja que és la manera més factible de sortir en els mitjans. A través de l'entitat, realitzen jornades de conscienciació i gestionen competicions de tots els esports per tal de que també la gent els conegui. Gràcies a tot això, i a l'ajuda de diverses institucions públiques pensa que la participació de la federació en els mitjans ha anat millorant, però que encara queda molt camí per recórrer en aquest àmbit.

També creu que els esports més coneguts del territori català són el bàsquet i la natació, i els esportistes més importants són principalment els que practiquen aquest últim, ja que Toni Ponce o Sarai Gascón han aconseguit medalles en alguns Jocs Paralímpics.

JUDITH NÚÑEZ

L'esportista del Joventut BCR i del C.B. Granollers pensa que encara queda molta feina per fer en quant a la visibilitat del seu esport en els mitjans de comunicació.

Creu que encara hi ha una mentalitat antiga envers a les persones amb mobilitat reduïda i que s'hauria de mirar d'apropar l'esport adaptat a el màxim de persones possible ja que, segons ella, quan una persona veu un esport adaptat (sobretot si és espectacular) l'hi acaba encantant.

Tot i això, explica que quan va acabar la seva participació en els Jocs Paralímpics de Tòquio 2020 i va tornar a casa, va estar molt sol·licitada per fer diverses peces periodístiques.

MIREIA VICENTE

La periodista responsable del programa “Capacitats” afirma que no hi ha interès per l'esport adaptat i que, inclús a la seva cadena, importa més qualsevol informació relacionada amb el Barça que una competició important de bàsquet, per posar un exemple.

També explica que han anat canviant el tractament envers a les persones amb diversitat funcional a mesura que han anat passant els anys, ja que anteriorment es buscava més informar sobre la discapacitat i de la història de superació de l'esportista en qüestió que no pas sobre l'esport que practicava.

Pensa que una bona manera de fer visible l'esport adaptat és que hi participi una persona reconeguda en els mitjans, ja que així és més fàcil atraure a les persones i també que les entitats d'esport adaptat haurien d'organitzar competicions més atractives.

CARLOS BERMÚDEZ

L'entrenador del Rehgirona – Bàsquet Girona pensa que el bàsquet en cadira de rodes no surt en prou mesura als mitjans. Creu que, bàsicament, és un problema econòmic i també perquè decideixen apostar per altres esports més rellevants. Tot i això, opina que s'està millorant en aquest aspecte, ja que s'estan retransmetent partits a través de Youtube i que es pot trobar molta informació en les xarxes socials. A més, també reconeix que els periodistes no saben algunes coses bàsiques del seu esport i afirma que es pot arribar a ser una persona reconeguda a un altre país només jugant a bàsquet, posant per exemple a Terry Bywater.

MANU HERAS

El jugador de bàsquet creu que, en el cas del seu esport, aquest no és prou visible en els mitjans de comunicació. Pensa que, per potenciar-ho, es podrien fer jornades de difusió en pobles o ciutats.

En canvi, també opina que s'ha anat millorant en aquest aspecte gràcies a l'aparició de les noves tecnologies. A més, afirma que no hi ha interès de la població en general per l'esport adaptat i que la gran majoria dels periodistes no coneixen les regles del bàsquet en cadira de rodes. Finalment, pensa que el problema de la falta de visibilitat és a causa de l'alta demanda i, per tant, costa més vendre-ho.

NÚRIA CUSSÓ

La nedadora del Centre Natació Mataró creu que no hi ha suficient interès pel seu esport si no s'és una persona molt bona practicant-lo. També pensa que es podria millorar aquesta situació fent més propaganda. Tot i això, afirma que només els familiars o amics de la persona participant tenen interès en l'esport adaptat i que es pot arribar a ser una persona reconeguda a nivell internacional, posant els casos de la Sarai Gascón i la Núria Marquès. Finalment, opina que els periodistes no saben les regles principals de la natació per a persones amb discapacitat física.

SAMANTHA VIDAL

La psicòloga del Grup Mifas pensa que l'esport té avantatges per a tothom, no només per les persones amb discapacitat física. Creu que, per la persona amb diversitat funcional és molt important en cas de que hagi adquirit la discapacitat, ja que pot fixar-se amb altres individus amb una situació semblant a la seva. D'altra banda, afirma que l'esport adaptat és poc visible per la societat i, per aquesta raó, no es valora tant. Finalment, informa que, des de la seva associació, tenen un servei anomenat MifasXperience que, a través del seu dinamitzador Manu Heras, porta a terme diverses activitats per a persones amb mobilitat reduïda.

8. CONCLUSIONS

Com a finalització d'aquest treball de fi de grau, en primer lloc, l'investigador pot afirmar que s'han complert els objectius que es va posar a l'inici d'aquest projecte. Per començar, es volia saber com les persones que practiquen esport adaptat valoren el tractament que fan els mitjans de comunicació sobre aquest tema.

Això ho ha pogut conèixer, principalment, per les diverses entrevistes que ha portat a terme al llarg del treball. Concretament ha esbrinat, de primera mà, com actualment els practicants d'esport adaptat són visibles als mitjans de comunicació però de forma molt reduïda i, com a excepció, si competeixen als Jocs Paralímpics. També ha sabut que els periodistes mostren encara una desconeixença general cap al món de l'esport per a persones amb discapacitat física.

A continuació, també pretenia acostar-se a les persones amb mobilitat reduïda que practiquen un esport per saber com es podria millorar la visibilitat d'aquest. No només ha sabut la opinió dels esportistes, sinó que ha pogut parlar amb diferents personalitats relacionades amb el tema (responsable de comunicació de la FCEDF, periodista de TV3 o psicòleg especialitzat) que també han aportat la seva opinió personal sobre aquesta problemàtica per arribar a conèixer la realitat d'aquest sector i com es podria aconseguir atraure als mitjans de comunicació per informar de manera correcta i precisa sobre el tema.

Seguidament, ha volgut esbrinar com ha evolucionat el món de l'esport adaptat al llarg de la història i quin tipus de relació ha tingut amb els periodistes. Gràcies a la recerca que ha realitzat a través de diverses pàgines web i llibres, s'ha assabentat de l'evolució positiva que, malgrat que encara quedi molt de camí per recórrer, ha obtingut l'esport adaptat i, en general, el món de la discapacitat al llarg de la història.

A més, l'investigador dona per bona la hipòtesi que es va formular quan va començar a endinsar-se en el món de la comunicació i l'esport adaptat. Aquesta era que "la visibilitat de l'esport adaptat als mitjans de comunicació augmenta i es percep en positiu entre els esportistes, però encara es detecten punts millorables". L'investigador ho ha pogut comprovar en les diverses tasques que ha fet. Si comparem els Jocs Paralímpics de Rio 2016 amb els de Tòquio 2020, per exemple, l'evolució és clara. Aquest recercador ha trobat notícies més extenses i elaborades en els jocs del país nipó, els últims que s'han disputat, que no pas en els del continent americà.

També s'ha comprovat aquest supòsit en la informació que ha obtingut a través de les diverses entrevistes que ha fet, ja que la gran majoria de persones amb qui ha parlat opinen que és cert de que, en els últims anys, hi està havent un progrés en aquest aspecte, gràcies en part a les noves tecnologies, però que encara queda un llarg camí per recórrer perquè el seu esport es vegi reflectit en els mitjans, com d'altres de més populars.

Per finalitzar, a aquest investigador l'hi ha agradat molt portar a terme una cerca en profunditat sobre la temàtica escollida. L'esport adaptat no és res indiferent ni anecdòtic ni conjuntural en el camp d'interessos d'aquest estudiant. Forma part de la seva formació física i del seu benestar emocional; influeix directament a ell, ja que és jugador de bàsquet en cadira de rodes. Per altra banda, també se sent orgullós de la feina que ha portat a terme i com ha aconseguit desenvolupar el treball juntament amb el seu tutor, Jordi Serrat.

Tot i això, creu que aquest no es tracta d'un treball definitiu, sinó que es pot continuar investigant més sobre aquesta temàtica i ampliar-lo de forma més extensa i elaborada per tal de donar a conèixer i a informar d'una manera encara més precisa a la població. Aquest TFG obre noves portes a futurs investigadors en un tema de gran utilitat social.

9. BIBLIOGRAFIA i referències documentals

- Amer, C. (2009). *Deficiències, discapacitats i minusvalideses de la premsa: Anàlisi de les informacions publicades als diaris de Mallorca*. Monografies.
- Baloncesto en silla de ruedas. (s.d.). Paralímpicos. Recuperat el 8 de desembre de 2022, de <https://www.paralimpicos.es/deportes-paralimpicos/baloncesto-en-silla-de-ruedas>
- Benvingut a Rehagirona. (s.d.). Rehagirona. Recuperat el 2 d'abril de 2023, de <https://www.rehagirona.com/ca/rehagirona>
- Bofill, J. (2023, 10 de febrer). *Quan l'esperit de superació es converteix en una lliçó de vida*. Diari de Girona. <https://www.diaridegirona.cat/esports/2023/02/10/quant-l-esperit-superacio-converteix-82738793.html>
- Centros para el Control y la Prevención de Enfermedades. (2023). *¿Qué es la poliomielitis?*. Recuperat el 7 de desembre de 2022, de <https://www.cdc.gov/polio/es/que-es-polio/index.htm>

- Corporació Fisiogestion CB Roser BCR. [cbroserbcr]. (2023, 1 de març).
Comencem una sèrie de capítols per conèixer una mica els inicis del bàsquet en cadira de rodes al nostre país i els primers equips que van ser els pioners.
Avui parlem del primer equip "los ruedas azules". Recuperat de <https://www.instagram.com/p/CpPrfayonx8/>
- Cuesta, H. (2013). *Discapacidad y prensa escrita en España: análisis de contenido de dos diarios en 1978, 1995 y 2007* (Tesi doctoral). Las Palmas de Gran Canaria: UPLGC.
- España termina con 36 medallas los Juegos Paralímpicos de Tokio. (s.d.).
Paralímpicos. Recuperat el 9 de desembre de 2022, de <https://www.paralimpicos.es/noticias/espana-termina-con-36-medallas-los-juegos-paralimpicos-de-tokio>
- Esports adaptats. (s.d.). Grup Mifas. Recuperat el 2 d'abril de 2023, de <https://www.mifas.cat/ca/esports/>
- Federació Catalana d'Esports de Persones amb Discapacitat Física. (2021). *Assemblea General Ordinària. Informe d'activitats 2020-21*. FCEDF.
- Fernández, J.L. (2008). *Guía de estilo sobre discapacidad para profesionales de los medios de comunicación*. Real Patronato sobre Discapacidad.
- Fundosa Accesibilidad. (2009). *Accesibilidad universal. Requisitos de espacios públicos urbanizados, entornos edificados, transporte y comunicación*. Madrid: AENOR Ediciones.
- Història. (s.d.). Federació Catalana d'Esports de Persones amb Discapacitat Física. Recuperat el 7 de desembre de 2022, de <https://www.esportadaptat.cat/>
- Historia del deporte paralímpico en España. (s.d.). Paralímpicos. Recuperat el 7 de desembre de 2022, de <https://www.paralimpicos.es/historia-del-deporte-paralimpico-en-espana>
- Hockey en silla de ruedas eléctrica. (s.d.). Discapnet. Recuperat el 23 de desembre de 2022, de <https://www.discalpnet.es/ocio/deportes/deporte-adaptado/hockey-en-silla-de-ruedas-electrica>
- Juegos Paralímpicos - Barcelona 92. (s.d.). Paralímpicos. Recuperat el 7 de desembre de 2022, de <https://www.paralimpicos.es/juegos-paralimpicos/barcelona-92>

- Mendoza Pérez, A. J., Meléndez, O., & Pérez, D. (2022). *Observación participante. Investigación & Amp; Desarrollo*, (10), 100–123. Recuperat a partir de <https://rcientificas.uninorte.edu.co/index.php/investigacion/article/view/2704>
- Natación paralímpica: clases y clasificación (s.d.). Federación Española de Deportes de Personas con Discapacidad Física. Recuperat el 23 de desembre de 2022, de <https://www.feddf.es/seccion-deporte/334/natacion/asi-es-la-natacion.html>
- Sánchez-Herrero, H. (2021, 24 d'agost). *Baloncesto en los Juegos Paralímpicos: reglas, cómo se juega, categorías y calendario*. As. https://as.com/juegos_olimpicos/2021/08/24/noticias/1629794642_940005.html
- Solís, A. (2013). *Capaços: Un programa de ràdio sobre les persones amb discapacitat* (Treball de Fi de Grau no publicat). Universitat de Vic.
- Soriano, J. (2007). *L'ofici de comunicòleg: Mètodes per investigar la comunicació*. Vic: Eumo.
- TyC Sports. (2021). *Quién fue Ludwig Guttmann y por qué lo homenajea Google*. Recuperat el 7 de desembre de 2022, de <https://www.tycsports.com/interes-general/quien-fue-ludwig-guttmann-y-por-que-lo-homenajea-google-id354342.html>

10. ANNEXOS

10.1 Entrevistes transcritas

IVÁN VILA, responsable de comunicació de la FCEDF (Federació Catalana d'Esports per a Persones amb Discapacitat Física)

1. Podríeu resumir, en poques paraules quina és vostra funció principal i com la doneu a conèixer?

En primer lloc, som una federació i hem de donar veu als clubs, jugadors i competicions que gestionem, però aquesta tasca és igual d'important que la de comunicació social, és a dir, donar a conèixer i fer visible l'esport adaptat. Per tant, per nosaltres té el mateix valor una jornada de Lliga Catalana de bàsquet com una activitat de conscienciació d'esport adaptat a qualsevol escola.

2. Creieu que la vostra associació és prou visible en la societat?

En la societat en general no, bàsicament per la falta de recursos i també pel fet de ser una associació de discapacitats físics, ja que aquest tema no és gaire conegut per la població en general. Per exemple, quan a alguna persona l'hi preguntes què és la nostra federació, es pensa que engloba a gent amb tot tipus de discapacitats, i això es per culpa de la falta de visibilitat i de desconeixement general.

3. Com ho feu per sensibilitzar als mitjans de comunicació sobre l'esport adaptat?

Per nosaltres no és tant important el resultat d'una competició en concret, ja que els mitjans de comunicació no els interessa perquè tenen esports més importants a cobrir, i igualment ho hem de fer. Però la manera més fàcil d'apropar l'esport adaptat als mitjans de comunicació és a través dels propis esportistes i els clubs, ja que els interessa les seves històries de superació i també la precària situació en la que es troben la majoria dels equips. Per tant, ens centrem més a donar a conèixer el tema d'històries personals que a informar sobre un resultat en concret.

4. Porteu a terme jornades de difusió. Com les organitzeu?

En primer lloc, muntem internament tot el tema de logística i tot el que s'ha de fer aquest dia i després el tema organitzatiu, contactant amb l'ajuntament o entitat amb la que es porta a terme.

5. Quins creieu que són els esports que tenen més repercussió i per quin motiu penseu que és?

Els dos esports que més difusió tenen són, per una banda, la natació perquè és en el que hi ha els esportistes més destacats i en el que s'ha obtingut més medalles paralímpiques, i per tant, tenen més representació en els mitjans de comunicació. I per altra, el bàsquet perquè és l'esport més visible i més conegut per a la població en general, i també perquè s'emeten alguns partits per televisió.

6. Disposeu de departament de comunicació propi?

La veritat és que no. Jo soc l'única persona en la federació que s'encarrega d'aquest tema, i no estic plenament dedicat a aquesta funció, doncs també col·laboro en altres llocs.

7. Penseu que, en un futur, les competicions principals d'esport adaptat català podrien ser retransmeses en directe per televisió?

Sí. De fet, alguna ja s'ha emès per Esport3, com va ser la Supercopa de Catalunya, però la van retransmetre perquè estava englobada dins del programa del Torneig de Bàsquet de Sant Julià de Vilatorrada. Però per suposat que ho penso, sobretot les competicions de bàsquet.

8. Opineu que teniu dificultats en sortir reflectits a la premsa?

Si que en tenim, ja que l'esport adaptat no té gairebé cap visibilitat a la premsa. Importa més qualsevol jugada d'un partit de futbol que un partit del Campionat d'Espanya de rugbi, per exemple. Penso que és, en part, per culpa nostra per no haver-nos donat a conèixer prou i, per altra banda, de desconeixença i de donar prioritat a altres esports.

9. Podríeu destacar un equip i/o esportista que, per algun tema en concret, hagi sortit reflectit de forma especial en els mitjans de comunicació?

Els que més surten són el Toni Ponce, la Núria Marquès i la Sarai Gascón, que són els que guanyen més medalles paralímpiques de natació. També podria destacar la Montse Alcoba, per ser la primera dona espanyola que va anar als Jocs Paralímpics en halterofília. A nivell de clubs, destacaria el Barça de bàsquet, tot i que no està a Divisió d'Honor.

10. Quina valoració en feu de l'evolució en quant a participació en els mitjans de comunicació des de que va començar la vostra tasca fins ara?

Poc a poc hem anat millorant, ja que penso que estem fent una bona feina i també perquè el nivell de conscienciació de la població i dels mitjans és diferent respecte el de fa uns anys.

Tot i això, encara queda un llarg camí per recórrer. També voldria destacar el recolzament que tenim per part de la UFEC (Unió de Federacions Esportives de Catalunya), i des de la Generalitat i de la Diputació de Barcelona, ja que ha permès incrementar la visibilitat de l'esport adaptat. A més d'això, el sorgiment de les noves tecnologies, i no només les xarxes socials, sinó que Youtube permeti realitzar retransmissions en directe ho ha afavorit, a més de donar a conèixer el màxim possible les diverses competicions.

JUDITH NÚÑEZ, esportista del Joventut BCR i del Club Bàsquet Granollers

1. Pensa que hi ha suficient visibilitat de l'esport que practica?

Crec que no.

2. Com pensa que es podria millorar la visibilitat del bàsquet en cadira de rodes?

Penso que, tot i que s'ha progressat en aquest aspecte, ja que actualment els partits són retransmesos en directe a Youtube, encara queda molta feina per fer. Seria important que les televisions també els retransmetessin perquè ajudaria molt a donar-lo a conèixer.

3. Opina que, en un futur, les competicions més importants de l'esport que practica seran retransmeses en directe per televisió?

Cada vegada ho estan fent més, però jo no penso en partits importants, sinó que hi hagués un seguiment de totes les categories a nivell general. Crec que s'acabarà aconseguint.

4. Com creu que ha millorat la visibilitat del bàsquet en cadira de rodes des de que es va iniciar en la pràctica d'aquest fins actualment?

Molt, ja que quan vaig començar a jugar no s'obligava als equips a retransmetre en directe els partits i que ara s'estigui fent ha sigut un pas molt important, a més del partit setmanal que retransmet Teledeporte en directe. A part d'això, cada vegada els Jocs Paralímpics són més visibles per tothom i això també és molt important, tot i que costa molt de portar a terme.

5. Opina que hi ha interès per l'esport adaptat per la població en general?

Penso que un cop el veuen si, ja que quan alguna persona observa per primera vegada un partit de bàsquet o de qualsevol altre esport adaptat els hi resulta molt espectacular, però costa que la gent s'interessin i assisteixin a una competició.

6. Es sent valorada com a jugadora en quant a la seva participació en els mitjans de comunicació?

En el meu cas, porto 25 anys jugant i la veritat és que no, però degut a que vaig participar en els últims Jocs Paralímpics de Tòquio, sí que es cert que quan vaig tornar em van fer moltes entrevistes i vaig sortir per la tele. També a la meua ciutat, Montmeló, em van fer diversos vídeos i reconeixements. Tot i que em va agradar tot aquest interès, també em va resultar xocant perquè mai els havia importat tant.

7. Quins són els principals obstacles que poden trobar els mitjans de comunicació a l'hora d'informar sobre el seu esport?

En primer lloc, la mentalitat de la gent perquè hi ha persones que pensen que no quedem bé per la televisió i, en aquest sentit, hauríem d'obrir més la ment i normalitzar la discapacitat, perquè som persones com qualsevol altre.

Penso que, un cop s'hagi superat aquest obstacle, veuran que tindrà interès i es començaran a retransmetre partits per televisió, ja que és cert que es donen en directe per Youtube però seria molt important que es poguessin veure a la televisió convencional.

8. Pensa que els mitjans de comunicació estan suficientment informats sobre les regles bàsiques i principals competicions del bàsquet en cadira de rodes?

No, i també els hi passa als que retransmeten partits al Youtube ja que el nostre bàsquet, si no l'expliques bé, hi ha accions que costen d'entendre perquè tot passa molt ràpid.

9. Creu que un jugador que practiqui el seu esport pot arribar a ser una persona coneguda fora del seu país?

Penso que, actualment, ja hi ha gent que fora del seu país ja la coneixen. En el meu cas, quan amb la Selecció Espanyola Femenina he anat a disputar algun torneig a alguna part del món, algunes vegades la gent em coneix. Fora d'Espanya, ets un esportista més. Com a anècdota, recordo una família argentina que, quan vaig anar a Anglaterra per jugar un torneig de bàsquet, m'esperaven a l'aeroport amb una foto meva perquè els hi signés. Per tant, crec que gairebé et segueixen més a fora d'Espanya que aquí.

10. Com s'ha sentit quan ha aparegut en algun mitjà de comunicació?

Al principi em vaig sentir una mica estranya, però de mica en mica t'hi vas acostumant. Em posava nerviosa perquè et demanen coses molt concretes i que els hi expliquis molt bé, però ara ja em resulta normal. Penso que està molt bé tenir un lloc on poder expressar-te, ja que pots donar a conèixer la teva realitat i pots ajudar a que tot sigui més fàcil.

MIREIA VICENTE, responsable del programa "Capacitats" d'Esport3

1. Tracta habitualment notícies sobre l'esport adaptat?

Sí. Jo soc cap de la secció de poliesportiu a la redacció d'esports de TV3, i quan es va crear el canal Esport3, feia de cap de redacció. En aquest moment, ens vam donar compte de que tot el que fèiem era futbol i "Marca Barça", i intentem lluitar per no només parlar d'això. També ens vam adonar que hi havia continguts que ni tant sols nosaltres mateixos podíem vendre dins dels telenotícies o programes esportius i, per aquest motiu, vam crear un programa titulat "Capacitats", que va ser una proposta del Lluís Riola, càmera de televisió, amb qui juntament vam fer el programa i el dirigim junts des d'aleshores. L'excusa de tenir aquest programa ens serveix per treure continguts i vendre'ls per fer altres temes. L'èxit és quan algun capítol surt anunciat al telenotícies.

2. Creu que aquest tema interessa a la societat?

No, però tampoc el femení ni qualsevol altre que no sigui futbol. Hi ha vegades que a la gent l'hi interessa algun contingut determinat, però és depèn de com l'hi vens i a l'època que passa, com per exemple quan hi ha uns Jocs Paralímpics. La realitat és que, quan programem coses per la televisió, la gent no se les mira. En general, la societat es queixa de que s'hauria de donar visibilitat a tothom, però la gent no visualitza continguts d'esports minoritaris.

3. Fa servir el mateix tractament a les notícies d'esport convencional que les d'esport adaptat?

Ara ja no, ja que això ha anat evolucionant amb el temps. Quan vam començar amb el programa, no sabíem com tractar correctament el tema de la discapacitat en l'esport. Nosaltres preguntàvem interessant-nos més per la part humana de la persona, fent preguntes del tipus "perquè vas amb cadira?" o "què et va passar?", i inclús etiquetant-los posant, per exemple, "amputat d'una cama". No era per buscar el morbo, sinó per ensenyar a la gent quin tipus de discapacitat tenia la persona. En canvi, actualment intentem evitar diverses paraules per tal de no etiquetar a la persona i informar més sobre la part esportiva. Tot això ho hem anat aprenent amb el temps.

4. Coneix alguna persona o club que sigui referència en el món de l'esport adaptat?

Sí, perquè la feina em dona aquesta possibilitat i tinc molt accés a esportistes paralímpics que estan al CAR Sant Cugat, com també a entitats i associacions que són protagonistes de l'esport adaptat català.

5. Com creu que es podria donar més visibilitat en els mitjans a aquest tema?

Penso que no és només donar visibilitat. Aquesta setmana, per exemple, hem fet de tema adaptat la Copa del Món de parasnow que es fa a La Molina, i ensenyem solament les imatges. En canvi, si realitzem un reportatge més ampli sobre algun esport en concret, és molt important que hi aparegui una persona famosa que l'abanderi.

Hi ha alguns esports que són espectaculars i la gent s'hi sent atreta, i si a més hi participa algun famós referent és molt important per donar-lo a conèixer encara més. A més, penso que les federacions, clubs i organitzadors d'esdeveniments, a part de la nostra feina de visibilitat, s'haurien de reunir per organitzar competicions realment atractives. Hi hauria d'haver especialistes en l'esport adaptat que poguessin desenvolupar projectes que fomentessin la visibilitat de l'esport adaptat.

Per posar un exemple, hem cobert un torneig de tennis en cadira de rodes que organitzava Tommy Robredo a Olot. Per tant ell és un referent en l'esport i tenia el nostre contacte, però el problema és si es juga en una pista buida i sense les facilitats de televisió, costa molt de fer-se visible.

6. Pensa que els grans mitjans realment tenen interès en aquest tipus de notícies?

Depèn del mitjà. Nosaltres, per exemple, vam fer un capítol fa molts anys sobre tennis en cadira de rodes i jo estava entrevistant a dos protagonistes, un noi i una noia i de sobte, ella ens va contestar que havia quedat en cadira perquè s'havia intentat suïcidar, i era la primera vegada que ho verbalitzava.

Llavors, en el moment en què vam intentar vendre el contingut pel telenotícies (intensem que cada capítol tingui la seva versió informativa), no ens el van comprar perquè entrevistéssim a esportistes, sinó per la història de superació de la dona. Per sort hem anat evolucionant, però fins i tot TV3 que no és tant sensacionalista com altres mitjans també ha caigut en això. Per tant, el llibre d'estil s'ha anat actualitzant.

7. Passa sovint que es fa molt ressò sobre els grans esdeveniments com les paralimpiades, però després el grau d'informació disminueix notablement. Què en pensa d'això?

És cert però no només passa en l'esport adaptat, sinó en tots els esports minoritaris. Per exemple, en el cas de la gimnàstica artística, ha set notícia aquests dies perquè han operat un gimnasta en un determinat hospital.

Per tant, la notícia que ha fet sobre gimnàstica aquesta setmana Esport3 a la web (no s'ha explicat en televisió) és aquesta. Nosaltres juguem, a diferència de la ràdio o la premsa, amb que cada vegada més has de pagar un cànon de drets per emetre competicions esportives. Per exemple, a nosaltres ens ha arribat aquest any, per primera vegada, la oferta del Comitè Paralímpic Espanyol per acreditar-nos per els Jocs Paralímpics de París, i abans això no estava ni regulat. Nosaltres tenim molt bona relació amb el CPE perquè fem el programa "Capacitats", i sempre que ho necessitem ens ajuden, però a nivell internacional no s'havia aconseguit aquesta regularització.

La gent té una visió comercial en què sembla que si no parles de futbol no estiguis present en la societat. Tot i això, els clubs tenen canal de televisió propi en que emeten imatges, i et poden facilitar la feina subministrant-te les imatges perquè les utilitzis, però el problema és quan es tracta d'algun esport minoritari que no hi té suficient infraestructura. Per tant, si tu creus en el producte i inverteixes pots ajudar als mitjans.

8. Li és difícil contactar amb federacions o entitats que promoguin l'esport adaptat?

No. Tothom és molt col·laborador, i a vegades no contactem amb més perquè no els coneixem. Per tant, és molt important que també ens facin arribar informació seva per poder realitzar algun contingut sobre ells.

9. Creu que aquestes associacions podrien divulgar més l'esport adaptat?

Sí. Podrien, per exemple, professionalitzar-lo però és cert que necessita temps i, sobretot, diners. També es podria assignar una persona per portar a terme alguna tasca com fer dossiers de premsa o buscar una xarxa de contactes per buscar a gent relacionada sobre el tema i fer pedagogia contactant amb mitjans o portant a terme activitats en escoles.

10. Pensa que, en un futur, es pot arribar a comunicar les diverses competicions amb una repercussió semblant a la de l'esport convencional, com comença a passar amb l'esport femení?

Crec que sí, és qüestió de temps. En quant a l'esport femení, és bàsicament en futbol perquè el Barça ha invertit per aconseguir èxits i també perquè el Madrid n'ha creat una secció fa poc. Penso que és important organitzar competicions atractives per engrescar a la gent a veure l'esport.

CARLOS BERMÚDEZ, entrenador de l'equip Rehagirona – Bàsquet Girona

1. Pensa que hi ha suficient visibilitat de l'esport que entrena?

La veritat és que no. Però no només el bàsquet en cadira de rodes, sinó molts. Estem en un món que premia el futbol o el bàsquet a peu i els altres esports estan més enrederits en aquest aspecte, i el bàsquet en cadira de rodes encara més perquè és un esport adaptat. Per tant, hi ha molt poca visibilitat.

2. Com pensa que es podria millorar la visibilitat del bàsquet en cadira de rodes?

Penso que és una qüestió econòmica i les televisions han d'apostar per l'esport. Crec que també és ganes de que els patrocinadors creïn interès. És com un peix que es mossega la cua, ja que si no es veu, la gent no ho demana. Opino que si l'esport es retransmet per televisió, la gent ho acaba veient. Conec a molta gent que fa 15 anys no sabia què era el bàsquet en cadira de rodes i avui en dia, tot i la falta de visibilitat, el coneixen perquè els partits es veuen per Youtube. Per tant, penso que bàsicament és problema d'esponsorització.

3. Creu que, en un futur, les competicions més importants de l'esport que entrena seran retransmeses en directe per televisió?

Penso que, a través de les xarxes socials, ja és un tema que s'està fent, però pel que fa a les televisions més tradicionals com La 1 o TV3 costa una mica més. Però espero que si, ja que l'oferta de canals que hi ha és suficientment àmplia. Hi ha vegades que tres canals estan donant el mateix partit, i espero que en un futur arribin a oferir el ventall d'opcions diferents que hi ha.

4. Com creu que ha millorat la visibilitat del seu esport des de que es va iniciar en la pràctica d'aquest fins actualment?

Ha millorat moltíssim. Jo vaig començar a jugar el 1994, encara no existien ni els CD's, i aconseguir un partit gravat era gairebé impossible. Avui en dia, vas a internet i trobes moltíssims partits i, en canvi, fa 30 anys no hi havia res.

5. Opina que hi ha interès per l'esport adaptat per la població en general?

El que el coneix sí que en té, perquè conec a moltes persones que, el primer cop que van veure el bàsquet, els hi va sobtar molt per la seva gran competitivitat i molts s'han aficionat a aquest esport. El principal problema és que, tot i que en una ciutat hi hagi un equip, costa de fer arribar a la gent de la població que ho conegui.

6. Pensa que els mitjans de comunicació estan suficientment informats sobre les regles bàsiques i principals competicions del bàsquet en cadira de rodes?

Crec que, bàsicament, la poca visibilitat que té fa que, moltes vegades, els mitjans de comunicació no tinguin molt clar si competim o no o algunes dades bàsiques, tot i que sempre hi ha algú que ho coneix per alguna situació que l'hagi fet apropar a l'esport o perquè ha buscat informació.

Per exemple, quan en alguns mitjans els hi expliques que a Girona existeix un equip de bàsquet des de fa 40 anys, es queden parats. Al final, tot es resumeix que, si no es veu, no es coneix i no se sap com funciona. Acaba sent una roda que va acumulant circumstàncies.

7. Creu que un jugador que practiqui el seu esport pot arribar a ser una persona coneguda fora del seu país?

Pot ser coneguda, però només dintre del cercle del bàsquet, ja que hi ha jugadors estrangers que fitxen per equips d'aquí. Però quan l'àmbit és més general, ja és més complicat, excepte casos molt concrets com el de Terry Bywater, jugador del C.D. Ilunion, que va competir en un concurs de triples de la Supercopa de l'ACB. Potser en l'àmbit local si que es coneixen més, però ni de bon tros com esportistes sense discapacitat.

8. En quins mitjans de comunicació ha aparegut?

Doncs la veritat és que he aparegut en uns quants, tant estatals com locals. Me'n recordo que vaig sortir a Cròniques Marcianas, juntament amb la meva dona, però pel tema de tenir parella anant en cadira de rodes. També he sortit en alguns informatius reivindicant millores en l'accessibilitat a la meva ciutat, Figueres. En quant el tema esportiu, algun cop per TV Girona o a Empordà TV, i en alguns diaris.

MANU HERAS, jugador de l'equip Rebagirona – Bàsquet Girona

1. Pensa que hi ha suficient visibilitat de l'esport que practica?

Crec que no massa, tot i que n'hi ha més que altres anys. Jo fa molt temps que jugo a bàsquet i és cert que hi ha hagut un progrés en els últims anys en aquest aspecte, però encara queda molt camí per recórrer.

2. Com pensa que es podria millorar la visibilitat del bàsquet en cadira de rodes?

Fent més difusió i apropant l'esport adaptat a la ciutadania organitzant, per exemple, una jornada a un poble o ciutat per fomentar la participació de la gent.

3. Creu que, en un futur, les competicions més importants de l'esport que practica seran retransmeses en directe per televisió?

Penso que sí, ja que alguns partits ja s'estan retransmetent i crec que poden tenir pes en la televisió convencional.

4. Com creu que ha millorat la visibilitat del bàsquet en cadira de rodes des de que es va iniciar en la pràctica d'aquest fins actualment?

Ha anat millorant de mica en mica. Ara hi ha més recursos gràcies a internet, ja que es pot portar a terme la retransmissió d'un partit més fàcilment. Per posar un exemple, amb només un mòbil ja es pot retransmetre en directe. Inclús en la nostra competició, que és la categoria més baixa del bàsquet estatal, tots els equips graven els partits. Penso que és un recurs fàcil perquè la gent ho pugui veure.

5. Opina que hi ha interès per l'esport adaptat per la població en general?

No, però per un tema de desconeixement i perquè hi ha molta oferta d'esports. En el nostre país, sobretot es centralitza molt en el futbol i el bàsquet (aquest amb més pes a Girona perquè hi ha un equip en la màxima categoria masculina). Per aquest motiu, un esport adaptat com el bàsquet en cadira de rodes té menys protagonisme.

6. Es sent valorat com a jugador en quant a la seva presència en els mitjans de comunicació?

Em sento com un jugador de bàsquet adaptat que moltes vegades he de donar explicacions de la meva discapacitat i no s'entén gaire com funciona l'esport. Molta gent es pensa que si jugues a bàsquet en cadira de rodes, en realitat, no estàs practicant un esport. Per tant, no em sento gaire valorat per el desconeixement general de la gent.

7. Quins són els principals obstacles que poden trobar els mitjans de comunicació a l'hora d'informar sobre el seu esport?

El principal problema és que no hi ha molta demanda i costa més vendre-ho.

NÚRIA CUSSÓ, nedadora amb mobilitat reduïda del Centre Natació Mataró

1. Creu que hi ha suficient visibilitat de l'esport que practica?

Penso que no, ja que si no ets prou bo no es fixen en tu ni surts en els mitjans. En el meu cas, només competeixo a la Lliga Catalana i no hi ha interès.

2. Com pensa que es podria millorar la visibilitat de la natació adaptada?

Fent propaganda sobre les nostres competicions perquè vingui més gent a veure'ns, ja que només venen els nostres familiars o amics.

3. Creu que, en un futur, les competicions més importants de l'esport que practica seran retransmeses en directe per televisió?

Espero que si, tot i que és molt complicat.

4. Com creu que ha millorat la visibilitat de la natació adaptada des de que es va iniciar en la seva pràctica fins actualment?

Jo fa vuit anys que competeixo, i en aquest temps no he trobat gaire canvi.

5. Opina que hi ha interès per l'esport adaptat per la població en general?

Penso que només per la gent que està relacionada amb aquest món. Quan parlo amb persones que no coneixen l'esport adaptat, no saben inclús que estic practicant un esport com qualsevol altre i creuen que només faig alguna cosa per rehabilitar-me i divertir-me. El meu equip i jo som molt competitius, com qualsevol altre sense discapacitat.

6. Quins són els principals obstacles que poden trobar els mitjans de comunicació a l'hora d'informar sobre el seu esport?

No ho se. Penso que els hi costa molt informar-ne, i sento com si gairebé no existís aquest esport.

7. Pensa que els mitjans de comunicació estan suficientment informats sobre les regles bàsiques i principals competicions de la natació adaptada?

No. Crec que es creuen que ho saben i, en realitat, no en tenen ni idea.

8. Creu que un jugador que practiqui el seu esport pot arribar a ser una persona coneguda fora del seu país?

Penso que sí, però ha de tenir talent. Per exemple, jo conec casos com la Sarai Gascón o la Núria Marquès, que cada vegada més són persones conegudes pels seus èxits en la natació.

9. Alguna vegada ha aparegut en algun mitjà de comunicació? Si és així, com va ser la seva experiència?

Sí, em van fer una entrevista per L'Esportiu i em va agradar fer-la.

SAMANTHA VIDAL, psicòloga del Grup Mifas i especialista de persones amb discapacitat física

1. Quins avantatges pensa que pot tenir l'esport per una persona amb mobilitat reduïda?

L'esport, com tots sabem, té avantatges per a tothom. Per mi, el fet d'haver de diferenciar l'esport per una persona amb discapacitat física se'm fa estrany, ja que a tothom l'hi comporta avantatges. Però si he d'especificar quins té per una persona amb mobilitat reduïda, doncs primer de tot s'ha de tenir en compte el grau de discapacitat de la persona i les dificultats que tingui i, com qualsevol altre persona, que alliberes endorfines, estàs més en forma i psicològicament també t'ajuda.

2. Pensa que els esportistes amb discapacitat física necessiten una atenció diferent a una persona sense discapacitat?

Crec que tots els esportistes, amb i sense discapacitat, necessiten aquest servei, però sobretot els d'alt rendiment. Si que és cert que, quan ens trobem alguna persona que necessita més ajuda, sol ser quan té una discapacitat adquirida, ja que l'hi comporta una nova situació i, si això ho enfoquem a nivell esportiu, depèn del cas de cada persona.

3. Creu que la persona que practica esport adaptat és poc valorada dins de la societat? Si és així, pensa que necessita ajuda per augmentar la seva autoestima?

Penso que, més que poc valorada, té menys visibilitat que una persona sense discapacitat, igual que passa en altres sectors com l'esport femení. Resumint, tot el que sobresurti de la norma no és tant valorat.

4. Opina que l'esport és un aspecte fonamental en la vida de les persones amb diversitat funcional?

Per suposat i, concretament, és molt important per les persones amb una discapacitat adquirida, ja que ajuda a crear una nova xarxa de contactes, perquè en molts casos, els familiars o amics no acaben d'adaptar-se a la nova situació de la persona i és important buscar un nou grup de persones amb una realitat semblant.

Per tant, a través de l'esport és una bona manera, ja que poden observar com persones “semblants” a ells poden realitzar moviments que ells creuen que no podran arribar a fer.

5. Com a professional, coneix algun esportista amb mobilitat reduïda que hagi necessitat ajuda en la seva carrera?

Particularment no, però gràcies a internet, i cada cop amb més freqüència, conec el cas de persones amb mobilitat reduïda que practiquen esport i les seves històries de superació personal.

6. Creu que l'esport adaptat està suficientment valorat per part de la societat?

Penso que, en comptes d'estar més o menys valorat, és poc visible per la societat i, per tant, no es valora prou.

7. Des de la seva feina, com motivaria a les persones amb discapacitat per iniciar-se en el món de l'esport?

Jo realitzo un tractament totalment centrat en la persona i, moltes vegades, em trobo que l'àmbit de la xarxa de contactes està molt deteriorada i, a través de l'esport, és una bona manera de començar a conèixer gent.

Des de Mifas, comptem amb un servei que es diu MifasXperience, que a través d'en Manu Heras (jugador de bàsquet en cadira de rodes), fa activitats en grup adaptades per a gent amb mobilitat reduïda, com per exemple anar a esquiar, anar a fer un cafè o anar a veure un partit de bàsquet. Per tant, quan veig que una persona necessita tenir un cercle d'amistats, el derivo a ell perquè és una persona referent en aquest àmbit.

8. Creu que, en el llarg del temps, hi ha hagut avenços sobre la pràctica de l'esport de persones amb mobilitat reduïda? Com creu que es podria avançar més?

Aquest aspecte el desconec una mica, ja que jo soc psicòloga i el tema de l'esport no el tracto gaire, però crec que si ja que últimament, a través de les xarxes socials, veig cada vegada a més gent amb mobilitat reduïda que practiquen esport.

10.2 Documents de consentiment informat

- IVÁN VILA

U Aspectes ètics en el desenvolupament del TFG/TFM

PART 2: Document de consentiment informat

Dades

Títol del projecte: La comunicació i l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda a Catalunya

Centre: UVic-UCC

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat)

IVÁN VILA VERGARA DNI: 37384807-D

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms)

David Josep Riera

Declaració

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 09/03/2023 Signatura de la persona participant

Data: 09/03/2023 Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

6

PART 2: Document de consentiment informat

Dades

Títol del projecte: La comunicació i l'esport adaptat per a persones amb
mobilitat reduïda a Catalunya

Centre: UVic - UCC

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat)

Judith Núñez Milan 47700962N

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms)

David Josep Riera

Declaració

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 10/03/2023 Signatura de la persona participant

Data: 10/03/2023 Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

PART 2: Document de consentiment informat

Dades

Títol del projecte: La comunicació i l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda a Catalunya
Centre: Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat) Carlos Bermúdez Damió 30564910 A

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms) David Jofre Riera

Declaració

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 6/3/2023 Signatura de la persona participant

Data: 6/3/2023 Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

PART 2: Document de consentiment informat

Dades

Títol del projecte: La comunicació i l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda a Catalunya

Centre: UVic - UCC

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat):
MANU HERAS LOZANO 47706810-D

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms):
David Josep Riera

Declaració

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 10/03/2023 Signatura de la persona participant

Data: 10/03/2023 Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

PART 2: Document de consentiment informat

Dades

Títol del projecte: La comunicació i l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda a Catalunya
Centre: UVic-UCC

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat):
Núria Cussó Camps   38843523L

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms):
David Josep Riera

Declaració

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 22/03/2023 Signatura de la persona participant

N.C.C.

Data: 22/03/2023 Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

[Signature]

U Aspectes ètics en el desenvolupament del TFG/TFM

PART 2: Document de consentiment informat

Dades

Títol del projecte La comunicació i l'esport adaptat per a persones amb mobilitat reduïda a Catalunya

Centre UVic - UCC

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat) Samantha Vidal Martínez 40369892 R

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms) David Jofre Riera

Declaració

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 13/03/23 Signatura de la persona participant

Data: 09/03/2023 Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

Escaneado con CamScanner